

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi | Sayı: 13 | Mayıs 2022

LI DIJÎ ÎXANET Û DAGIRKERİYÊ WERIN CENGA AZADİYÊ

İÇİNDEKİLER

İnsanlaşma toplumsallaşmayla, sosyalleşmeyle başlar

Önder APO

02

Zap'ta şahinleşen gerillanın zafer ruhuyla seferberliğe

Baran Mawa

06

Savaşarak kazanacağız savaşarak zafere ulaşacağız

Axin Mahir Dicle

12

Yoldaşlık onda intikam almaydı

Delal Varto

16

Êrîşa Zap û Avaşînê êrîşeke li hember navendê ye

Heval Abbas

20

Şehitler ayını doğru anlayalım, zaferi kazanalım!

Kemal Karer

25

Gerilla Zamanı

Bawer Ceng

28

Şehitler ayı birleşik mücadeleye çağrıdır

Sinan Dersim

31

Mizgîn Yoldaş Özgür Kadının Ezgisiydi

Kültür Ve Sanat Komitesi

34

Êdî operasyon bi dawî dibû

Dicle Serhed

37

Kêliyên Dîrokî Ji Meha Gulanê

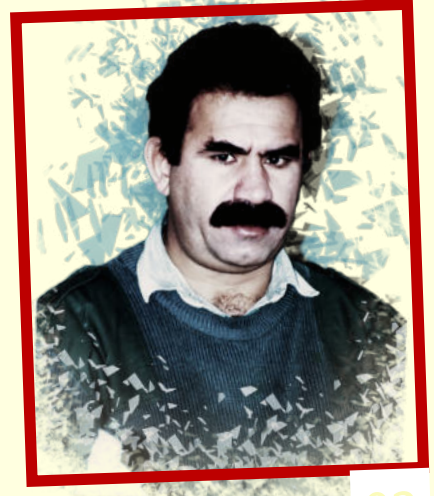
Yurtsever Gençlik

40

Bu halka layık olabilmek için daha fazla ne yapmalıyım?

Özgürlüğe Doğuş 3. Cilt

44

02

16

25

37

JÎ EDÎTOR

LI DIJÎ ÎXANET Û DAGIRKERIYÊ WERIN ÇENGA AZADIYÊ

Hevalên Hêja!

Em dikevin meheke nû ya Gulanê. Meha Gulanê hem ji hêla dîroka kedkar û karkerên cîhanê ve, hem ji hêla ciwanên cîhanê hem jî ji hêla Tevera Azadiya Kurdistanê ve xwedî girîngiyeke mezine. Di vê mehê de derketina Tevera Ciwanan ya 68'an ku pergala heyî hejand çêbûye û bandora wê li tevahî cîhanê pêşketiye. Dîsa 1'ê Gulanê Roja Karker û Kedkarên Cîhanê di dîroka berxwedanê de cihê xwe girtiye û di vê mehêde gelek şoreşgerên pêşeng gihîştine şhadete.

Di serî de yê ku ji dil ve girêdayî Tevera Azadiyê bû û ji bo azadiya gelê Kurd şev û roj kar dikir, pakrewanê gelê Kurd û ruhê veşartî yê Rêber APO rêheval Hakî Karer, Mehmet Karasungur, Îbrahîm Bilgîn, Halîl Çavgun û şoreşgerên pêşeng yê Tevera Şoreşger ya Ciwanan a Tirkîyê Deniz Gezmîş, Yusuf Aslan, Hûseyin İnan û yê ku ser dida lê sir ne dida Îbrahîm Kaypakkaya. Herwiha yên ku di dîroka Têkoşîna Azadiya Jina Kurd de bûne xwedî kedên mezin Şehîd Hozan Mizgîn, Amara, Uta, Sorxwîn û heta şoreşgerê mezin fermanîdar Kasim Engîn ku her kêlî ruhê ciwantî jiyan dikir, şhadetên gelek şoreşgeran di vê mehê de hatiye jiyan kirin.

Li ser vê bingehê meha Gulanê ji bo ciwanên Kurdistanê meheke ku pêwîste were famkirin û derxistina vê ya zanebûnê çêbibe. Meha Gulanê raştiya berxwedanê, têkoşînê, qehremantiyê, agirê şoreşê çawa tê gurkirin û ji bo jiyanêke bi rûmet çiqas berdêl tînin dayîn derxistiye holê. Ew çi bû ku di temenekî ciwan de di dilê wan de coşa şoreşê wekî agirekî pêxist? Ev kesayet çawa bi milyonan kesan li pey xwe herikandin? Herwiha di roja me ya îro de li Zap, Avaşîn û tevahî Herêmên Parastîna yê Medyayê li dijî faşîzm, dagirkerî û xiyaneşerê herî bê eman tê meşandin. Ew gerîlayên vê berxwedanê dimeşînin kîjan heqîqetê îfade dikin û ciwanên Kurdistanê bi çi awayî pêwîste xwedî li vê heqîqetê derkevin me di vê hêjmarê de girtiye dest.

Di vê hêjmara kovara "Yurtsever Gençlik" de, me hem ew kesayetên girîng ku pêşengtî ji ciwanên Kurdistanê re kirine, hem jî berxwedana bi rûmet û ruhê serkeftî yê gerîlayên azadiya Kurdistanê ji pênuşa ciwanan nîrxand.

Me bixwînin me binasin.

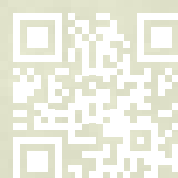
Me bi ciwantî destpêkir emê bi ciwantî serbikevin!

Silav û Rêzên Şoreşgerî

Edîtor

www.ciwana.tv

Önder APO

İNSANLAŞMA TOPLUMSALLAŞMAYLA, SOSYALLEŞMEYLE BAŞLAR

Bu değerlendirmeler Önder Apo'nun 1991 yılında 1 Mayıs'a ve 1996 yılında Mayıs Ayı şehitlerine dönük yaptığı çözümlemelerden derlenmiştir.

1 Mayıs işçi ve emekçilerin birlik ve dayanışma günü olarak kutlanılmaya çalışılırken, bugüne, bu 1991 1 Mayıs'ına vermemiz gereken anlam hiç şüphesiz sosyalizm sorunlarını kavramaya ve emeğin sahiplerinin çıkarması gereken sonuçların neler olması gerektiğini belirtmek yerinde olacaktır.

Sosyalizm, insanlık tarihiyle birlikte kendini gittikçe bilimselleştiren bir ütopya olarak gelişir. Sosyalleşme, yani toplumsallaşma, insan türünün çıkışıyla birlikte başlayan bir varlık şeklidir. İnsanlar sosyalleştikçe kendi türlerini kanıtlarlar. Bir anlamda insanlaşma toplumsallaşmayla, sosyalleşmeyle başlar. Sosyalizm de bu sosyalleşmenin daha bilimsel ifadesi olma iddiasındadır. Dolayısıyla sosyalizmden kuşku duymak, insandan, onun sosyal varlığından kuşku duymaktır ki, bu da mümkün olamaz. İnsanın varlığı, sosyal varlığı var oldukça, geliştikçe, sosyalizm de var olacak, gelişecektir. Ve tabii bu da

gelişmenin dönemeçlerine göre giderek daha da zenginleşecektir. İnsanlığın kaderi kendi emeğiyle yazdığı yazgısıdır. O, nereye kadar giderse, neye el verirse, sosyalizm de bir o kadar onun aydınlanmış ifadesi olacaktır.

Sosyalizm durağına tarih boyunca kolay gelinmemiştir. Çok büyük mücadelelerin sonucu olarak onun bilimsel ifadesine yaklaşıldığını biliyoruz. İnsan toplumunun şekillenmesinde toplumsal mücadele sürekli bir motor rolünü oynuyor. Yine bugüne baktığımızda bile mevcut saldırının altında da şiddetli bir toplumsal mücadelenin icra edildiğini görürüz. Son tahlilde ulusal ve uluslararası çerçevedeki mücadele toplumsaldır. Sosyalizmin bir mücadele kozu olarak buna katmak istediği daha bilimsel olmaktadır. Biz burada sosyalizmin veya toplumsal mücadelenin tarihini çizerek durumda değiliz. Buna hiç gerek yoktur. Çoğunuzun da artık bizzat inceleyebileceği bir konudur.

Denilebilir ki her halktan daha çok, bizim halkımız için sosyalizm, temel yaşam değeri anlamına gelir

PKK gerçekten bunu başarıyla bugüne kadar sağlayabilmiş bir harekettir. İnsanın özgücüne dayanma, giderek onu bir halkın özgücüne dönüştürme, örnek bir biçimde ve hem de çok geri koşullardaki halkımız için onur vericidir, coşku sağlayıcıdır. Biz bununla kendimizi bulduğumuza eminiz. Sosyalizmden esinlenmemiz, giderek sosyalizmin bilimine daha fazla sarılmamızı, ona ödünsüz, tavizsiz bir biçimde başta parti içinde olmak üzere, giderek halkımızın mücadelesinde hem savunmamız, hem eylem kılavuzu olarak altında yol almamız bizi

hakını vermek, şehidin vasiyetine göre yaşamak bir devrimcinin en temel ve başta ele alması gereken görev ve sorumluluk olduğu gibi; bunu egemen kılmak, onun savaşımını kesin vermek, bağlılığın en vazgeçilmez bir gereğidir.

Halen hatırımdadır; “Haki KARER’in anısına nasıl karşılık verebiliriz?” dediğimde, Kemal PİR; “Bir polise saldıralım, intikamını öyle alırız” demişti. Hiç de gözüm tutmamıştı. Tamam o katili bir gün yakalarız, provokatörün cezasını veririz, bu olur, fakat bunun da anıyı kurtaramayacağını çok iyi gördük ve uzun süre düşündükten sonra, aynı yıl, bugünkü parti program tasarısını bu mahallede -şehit düştüğü mahallede-

“SOSYALİZM, İNSANLIK TARİHİYLE BİRLİKTE KENDİNİ EĞİTİNCİ BİLİMSELLEŞTİREN BİR ÜTOPYA OLARAK GELİŞİR”

var etmiştir. Denilebilir ki her halktan daha çok, bizim halkımız için sosyalizm, temel yaşam değeri anlamına gelir.

Biz ulus olarak da, toplum olarak da sosyalizmin öncülüğünde diyebiliriz ki kendimizi tanıdık. Tanımaktan da öte, var etmeye çalıştık, halen de çalışıyoruz. Eğer bugün PKK sosyalizmin en iddialı partilerinden biri ise, bunun anlamı biraz da bir halkı bu ideolojinin kılavuzluğunda gerçekleştirmiş olmasındandır. Dolayısıyla bizim sosyalizmi savunmamız süreklidir. Sosyalizmi hiçbir halkın içindeki, hiçbir ulusun içindeki partiyle kıyaslanmayacak düzeyde savunmamız anlaşılırdır.

PKK şehitleri belki de insanlığın en köklü şehitleri olarak da düşünölmeye değerdir

18 Mayıs’ı şehitler günü olarak anıyoruz. İlk büyük şehidimiz Haki KARER ve ardından Dörtler, daha sonra yüzlercesinin bugüne yakıştırdıkları kahramanca direniş, parti tarihimize anlamlı bir gün olarak yerini almıştır.

Şehitlik günü, kavranması ve gereklerinin yerine getirilmesi en zor olan bir kavramdır. Şehidi anlamak, şehide

kaleme aldık ve sanıyorum kendimize göre anıya bir karşılık vermenin en uygun biçimi budur dedik. O, bizi basit bir gençlik grubundan partileşmeye karar veren bir grup durumuna taşırdı.

PKK şehitleri belki de insanlığın en köklü şehitleri olarak da düşünölmeye değerdir. En temel bir hatanız; şehidin anlamını PKK gerçeğinde hakkıyla bilince çıkarmama, gururunuzla sindirememenizdir. Birçok konuda olduğu gibi bu konuda da kendinize göre bir tarz seçmişsiniz. Eğer doğru alacaksanız, ciddi olarak kendinizi parti gerçeğinde adeta bıçağa yatırır gibi yatırmak ve sağlığa kavuşturmadır. Savaş çizginizde yine bütün bu yetmezliklere neşter vurup son vermek, ancak böylelikle şehitlere bağlı olmakla mümkündür ve bu da kişinin kazanım gücüdür.

Şehitlerine saygıyı böyle anlamlaştırmayanlar, ağzıyla kuş da yakalasalar bu davada fazla anlam, değer ifade etmezler. Sayılarını hatırlamada güçlük çekiyorum. Ve hatta öyle değerli şehitler var ki, çoğunun adını bile bilmiyoruz. Ve belki de bazılarını bilemeyeceğiz. En önemlisi de, her birisi için bir kitap yazılması gereken şehitler, neredeyse hafızalardan silinip,

gidecek. Buna bir çare bulmak gerekir. Bu çarenin de en başta geleni; yenilmez bir parti ve onun savaş çizgisi olduğu kadar, onun sağlam militan güvencesini kişiliğimizde gerçekleştirmektir.

Şehitlerin huzurunda başka tür eğilimin, huşu getirmenin ifadesi olamaz. Mutlak şehitleri doğru anlayıp bilmemiz gerekir. Benim en büyük endişem, bu yaşadığınız yüzeysellik, yine saygıdan uzak, oldukça hafif, yani yaşam, mücadele yaklaşımlarınız şehidin anısına en büyük kötülüktür. PKK'nın şehitler bilançosuna baktığımızda, hele onların çok yüce olan

etken diyorum. Çünkü bunu temel hareket ettiren etken olarak düşünemeyenlerin diğer değerlere saygıyla yaklaşacağını, sağlıklı ve gerçekçi anlam vereceğini fazla olasılıklı görmüyorum. Çünkü şehitler en temel değerdir. Acaba bu gücünüz var mı? Şehitler için yaşamak, şehit için çalışmak, şehit için başarmak; buna gücünüz var mı?

Şehit için ucuz ölmek, kesinlikle doğru olmadığı gibi belki de büyük saygısızlıktır. Şehidin anısına ölmek değil, yaşamaktan, savaşmaktan ve mutlak başarmaktan bahsetmek daha doğru olur. Her şehidin içinde bir eksiklik vardır. Anıya

**“BENİM BU ŞAHADETE
YAPABİLECEĞİM EN
BÜYÜK İYİLİK; HEM
ÖRGÜTÜ YARATMAK
VE HEM DE ONUN
SÜREKLİLİĞİNİ
SAĞLAMAKTI”**

niteliklerini göz önüne getirdiğimizde, mevcut kişiliklerle anlaşılmamız, sizi bu temelde layık bir şehit vasiyetçisi olarak değerlendirmek çok zordur. En temel bir sorunumuz; bu kadar kapsam kazanan şehitlerimize layık olmayı güvence altına almaktır. Hatta ben kendi eylemimi çoğunlukla geliştirirken, en temel, birincil amacımın şehit vasiyetini güvenceye almak olduğunu çok iyi biliyorum.

Hareketimizin en önemli nedeni; şehidin anlamının, onun vasiyetinin boşa gitmemesi için, örgüt sürekliliğini, savaş çizgisinin gelişimini, yenilmeyen partisini gerçekleştirmektir. Niçin? Çünkü şehit anısı dayatıcı ve gereklerini mutlak yerine getirmeyi emreder. Bu şuur bende birincildir, bütün şuurların önündedir. Hareketimi yönlendiren saik,

bağlı olan, şehidin vasiyetini esas alan, aslında birincil planda o eksikliği gidermeyle görevlidir. Benzer bütün şehitlere baktığımızda, şehide böyle bağlılık daha sonraki kahramanca yürüyüşlerin ve zaferlerin bu nedene dayandığını görebiliyorum.

PKK'nın şehitleri bu anlamda hem sayısal, hem de özelliysel olarak o kadar kapsamlıdır ki, belki de yaşam militanlarından daha fazladır, güçlüdürler, komutandılar ve hatta kalanlar belki de onların silik bir gölgesi durumundadırlar. O halde silik bir gölge olmaktan çıkılmak isteniyorsa, şehadete götüren eksiklik neydi, onu görmeli. Ben Haki KARER'in şehadetinde eksikliği hemen şöyle tespit ettim: Haki'nin az çalışmasından, amaç

bağlılığından, onun eksikliğinden ileri gelmiyordu. Amaca o koşullarda ve çabaya hepimizden daha fazla bağlı ve katılan birisiydi. Ama objektif olarak eksiklik; örgüt yoktu, eksiklik; örgütün sürekliliği yoktu.

Demek ki benim bu şehadete yapabileceğim en büyük iyilik; hem örgütü yaratmak ve hem de onun sürekliliğini sağlamaktı. Haki eylem yapmıştı. İlk dönemlerde bazı faşist yönelimlerini ve düşman hedeflerini bombalamayı aklına koymuştu ve bu da örgütün taktiğini sağlama almayı beraberinde getiriyordu. Dönem için yerine getirilmesi gereken bu görevleri esas aldık. Şehidin anısına karşılık verdik. Sonuç; çok önemli tarihi bir gelişme oldu.

Burada hâlâ PKK'nin bazı vazgeçilmez yaşam biçimleri vardır

Önderlik çalışma tarzı, ölümle yaşam arasındaki farkı kaldıran bir çalışma tarzıdır. PKK şehitliği kesinlikle bunu

yapmak istiyorsanız, PKK olayındaki yaşam ve ölüm çizgisinin böyle birleştirilmesi ve aslında bir yerde ölümü mahkûm eden bir yaşam çizgisine sahip olunmasıdır. Bunun bazı gerekleri vardır. Eski, geri, uyduruk yaşam dürtülerini aşmak kadar, öyle basit korkularını da esas almamayı, bunları da yıkmayı emreder.

Bu da doğru cesaret ve onun yaşam ve savaşa yansımaya yol açar ki, en büyük kuvvet de bundan çıkar. Bu dediğim gibi, ölümle burun buruna her an yaşamayı da gerektirdiği için, son derece dikkati, duyarlılığı gerekli kılar ve kör bir cesaretle ölüme yaklaşmayı asla kabul etmez. Aslında her an ölümle burun burunayız, şu ana kadar ölüm belki de herkese değmiştir. Ölümle burun buruna olmamıza rağmen, burnumdan bir damla kan bile akıtmamıştır. Neden? Dikkat gücü, tedbir gücü çok yüksek olduğu için.

Ben dünyanın en tehlikeli yaşayan kişisiyim. Fakat tehlikeler olmasına rağmen,

“BEN DÜNYANIN EN TEHLİKELİ YAŞAYAN KİŞİSİYİM; FAKAT TEHLİKELER OLMASINA RAĞMEN, YAKALAYAMADIĞI KİŞİSİYİM DE. İŞTE BUNUN DA PKK'NIN BAŞARAN TARZIYLA ÇOK SIKI SIKIYA BAĞLILIĞI VARDIR”

dayatır. Ölümden çok uzak bir yaşam olmadığı gibi, ölümden de yaşamın tükendiğini, yaşamın bittiğini düşünmeyen bir özelliği vardır.

Bu çok önemlidir. Siyasette, askerlikte, örgütte, her tür çalışmada ölümle yaşam arasındaki farkı ortadan kaldırmak, hiç ölmeyecekmiş gibi yaşandığını ve her zaman ölümle burun burunaymış gibi yaşamayı esas aldın mı, şehadet çizgisinde yaşıyorsun demektir. Bu çalışmalar böyle yürüyor. Başka türlü komutanlık çizgisinde seyretmek mümkün olmuyor. Burada hâlâ PKK'nin bazı vazgeçilmez yaşam biçimleri vardır. Onda seyretmedikçe iflah olunmaz. Düzendan aldığınız kişilik nedir? Düzendan aldığınız yaşam nedir? Bir hiçtir. Dolayısıyla kendinize bir sıçratma

yakalayamadığı kişisiyim de. İşte bunun da PKK'nin başaran tarzıyla çok sıkı sıkıya bağlılığı vardır. Şimdi bu çok basit, küçücük yaşam veya ölüm, korku güdülerinizle bizim böyle gerçekleştirdiğimiz yaşam tarzını karıştırmayın ve kötüye de kullanmayın. Mümkünse mutlaka anlayın diyorum. Şehitler günü bunun için çok büyük bir fırsat. Sizin içtiğiniz sudan, teneffüs ettiğiniz havadan daha fazla böyle bir yaşam çizgisine ihtiyacınız vardır.

Umarım anlarsınız. Anlarsanız, bu bile sizin için çok sağlam bir yürüyüş, yaşam, savaş, başarı perspektifidir.

ZAP'TA ŞAHİNLEŞEN GERİLLANIN ZAFER RUHUyla EYLEM SEFERBERLİĞİNE

Bayan Mawa

Kürdistan özgürlük gerillasının yürüttüğü tarihi direniş her zamankinden daha fazla önemli hale gelmiştir. Kürdistan gençliği açısından her yönüyle çok tarihi ve yeni bir sürece girmiş bulunmaktayız. Bilindiği gibi 17 Nisan tarihi itibarıyla faşist-soykırımcı Türk Devleti, Zap merkezli Medya Savunma Alanlarına dönük yeni bir işgal saldırısı girişiminde bulunmuştur. Bunun için, içinde bulun-

cinde kendi tarihi görevlerine doğru yaklaşmalı ve bu bilinçle kendisini bu sürecin mücadelecisi, devrimcisi haline getirmelidir. Bugün direniş kalesi olan Zap'ta, Avaşin'de, Medya Savunma Alanları'nda yürütülen direniş küçüm-senecek bir direniş değildir. Koca devlet ordularının dayanamadığı teknik güç karşısında bugün Kürdistan özgürlük gerillasının kıt imkanlarla yarattığı direniş düşmana eğer kök söktüre-

“KÜRDİSTAN ÖZGÜRLÜK DEVRİMİ BİR GENÇLİK DEVRİMİDİR”

duğumuz savaş ve mücadele gerçeği tam anlamıyla bir ölüm kalım savaşı haline gelmiştir. Her yönüyle kendi varlığını ve özgürlüğünü koruyabilmek adına verilen onur ve özgürlük savaşı haline gelmiştir. Kürdistan gençliğinin özelde de Bakur gençliğinin her zamankinden daha fazla bu gerçeğe sarılması, anlaması, bu bilinçle bu sürece yaklaşması gerekiyor. Bu planın başı olan faşist TC devleti başarıya ulaştığı takdirde Kürt soykırımının önünde hiçbir engelin kalmayacağını farkındadır. Kürtlük adına var olan, yaratılan 50 yıllık kazanımların bir çırpıda ortadan kaldırılabilceğinin hayalleriyle yanıp tutuşmaktadır. Bunun için Bakurê Kürdistan gençliği yaşanan savaş süre-

biliyorsa o zaman bu tüm Kürdistan gençliği açısından temel kılavuz olmalıdır.

Gerillanın ortaya koyduğu direniş şüphesiz baştan sona APOCU ruh, irade ve inançtan geliyor. Gerilla, direnişini tekniğe, hazır imkanlara dayandırmamaktadır. Gerillanın mayası da, harcı da kaynağını tamamen Önder APO'nun 50 yıllık özgürlük ideolojisinden, felsefesinden almaktadır. Kürdistan gençliğinin bunu çok iyi anlaması gerekmektedir. Bugün Zap, Avaşin'de direnen yoldaşların yüzde doksanı genç yoldaşlardır. Kürdistan gençliğinin bağrından çıkıp gerilla saflarında mücadele yürüten devrimcilerdir, değerlerdir. Eğer bu gencecik yürekler bu

direnişini ortaya koyabiliyorsa, bugün NATO'nun anlı şanlı ordusuna karşı yüreğini, beynini birleştirerek varlığını bir halkın varlığı ve özgürlüğü uğruna adanarak kendisini, yaşamını, tüm varlığını bunun için seferber ederek kilitleyebiliyorsa en az bu direniş kadar Kürdistan gençliğinin de bu çizgide mücadele etmesi, bu direnişini esas alması gerekmektedir. İçinde bulunduğumuz süreç 50. Önderlik ve mücadele yılımız artık her yönüyle bize zaferi emretmektedir. Kürdistan özgürlük devriminin zafer dışında başka hiçbir alternatife tahammülü yoktur. 7 yıllık son savaş süreci de, 50 yıllık mücadele gerçeğimizde artık geline aşamada faşist rejimi tamamen ortadan kaldıracamız, yerle bir edeceğimiz bir süreci ifade ediyor. Her ne kadar ağır bedeller ödenmiş olsa da, her ne kadar halkımıza mücadelemize büyük acılar yaşatılmış olsa da sonuç itibarıyla hiçbir şey bir halkın özgürlüğünden ve

Önder APO 50 yıllık kesintisiz savaşla mücadeleyi bu noktaya getirmişse bundan sonra yapılacak tek şey bu mücadelenin zaferi için her şeyi buna göre örgütlemek, Devrimci Halk Savaşı stratejisi temelinde savaşa girmektir.

Savaş sadece askeri anlamda yürütülmemektedir. Nasıl ki soykırımcı-sömürgeci faşist düşman topyekûn temelde savaşı yürütüyorsa gençliğe, kadınlara, halkımıza, analara tüm toplumsal kesimlere bunun üzerinden saldırıp teslim almak istiyorsa, beyinleri ve yürekleri prangalara, zincirlere vurmak istiyorsa o zaman direniş de topyekûn olmalıdır. Hiç kimse ben bir yanıyla direnirim, kısmi olarak mücadele ederim biraz katkı gösteririm bu yeterlidir diyerek kendisini aldatmamalıdır. Eğer tarihe ve insanlığa Kürdistan gençliğinin söyleyeceği bir çift söz olacaksa bu sadece ve sadece zaferi geliştirecek bir mücadeleyle olmalıdır. Kürdistan gençliğinin tarihe, insanlığa,

“BAKURÊ KÜRDİSTAN GENÇLİĞİ ŞAHİNLEŞMELİDİR”

onurundan daha değerli değildir. Kürdistan'ın yiğit kızları ve oğulları bunun farkındalığıyla bu savaşın bedelini ödemekte, ağırlığını ve ciddiyetini yaşayarak mücadele etmektedir. Dolayısıyla 50. mücadele yılımızda faşizmi tamamen yerle bir edeceğimiz bir süreci yaşıyorsak, yılı tamamen zafer yılı amacıyla, iddiasıyla geliştirmek istiyorsak, bunda sonuna kadar bir kararlılık varsa ki bu ilan edilmiştir, o zaman Kürdistan gençliğinin de mücadele çitası en az bunun kadar olmalıdır. Bakurê Kürdistan gençliğinin temel mücadele ölçüsü budur. Yani Kürdistan gençliği her şeyini savaşa göre örgütlemelidir.

devrim şehitlerine ve Önder APO'ya boyun borcu zaferi yaratmaktır. Zafer dışında başka hiçbir şey sunmamalıdır. O zaman yapılması gereken Bakur'da yaşayan ve kendisini bu mücadeleye bağlı hisseden her bir yurtsever gencin buna göre davranmasıdır. Herhangi örgütsel bir kimliğin olması gerekmemektedir, herhangi bir yerle resmi düzeyde bir ilişki, bağlantı olması gerekmemektedir. Bugün 50 yıllık mücadele 7'den 70'e tüm Bakur halkına, gençliğine yansımış durumdadır. Bakurê Kürdistan gençliği Egitlerin yiğit karakteriyle mayalanmıştır.

Bu bilinci, gerçekliği hiçbir zaman unutmamalıdır. O zaman yapılması gereken bu olağanüstü savaş sürecinde görevlerimize sahip çıkmamızdır, kendimizi dışında tutmamamızdır, farklı gerekçelerle kendimizi kandırmamamız, aldatmamamızdır

Aldanmamak ve aldatmamak Önder APO'nun en temel ilkesidir. Bu ilkeye göre yaşamalı, mücadele etmeli ve kendimizi çelikten bir savaş gücü haline getirmeliyiz.

Gençlik kendisini ne kapitalist moder-nite sisteminin sahte yaşam beklentile-riyle aldatmalı ne de faşizmin yaratmaya çalıştığı korku, kaygı ya da sahte yaşam dayatmalarına karşı aldanmalıdır, bunlara gelmemelidir. Özüne dönmelidir. Özünü yaşamayı hedeflemelidir. Kendisini toplumunun öz değeri olan gerilla çizgisiyle, devrimci mücadele çizgisiyle bütünleştirmelidir. Bir Kürdistanlı genç açısından yapılacak en onurlu iş budur. Eğer Kürtlük adına, Kürdistanî değerler adına kırıntı kabilinde bile olsa tarihe karşı görevi-mizi yerine getirmek istiyorsak yaşadığımız varlık yokluk savaşında her bir genç kendisinin, ailesinin, tüm çevresinin varlığını ve yokluğunu düşü-nerek yaklaşmayı esas almalı ve buna göre harekete geçmelidir. Buna göre bir dakika bile kaybetmeden kendisini mücadele eder pozisyona getirmelidir. Bunun dışında başka bir yol yoktur. Savaşta, mücadele de ancak böyle olabilir. Faşizmin yaşadığı çıkmaza ancak

meyen kendisini tam olarak katmayan duruşlar ortadan kaldırılmalıdır. Hiçbir APOCU fedai genç mevcut sürece karşı kayıtsız kalmamalı, kendisini oyalama-malıdır. Dönem olağanüstü savaş dönemiye Bakur'daki APOCU fedai gençlik savaş gerçeğine göre kendisine yaklaşmalıdır. Düşmanın, devletin ve faşizmin dayatmalarına gelmemelidir. Resmîyet, legalite adı altında kendisini sınırlamamalıdır. Devrimci bir mücadele gerçekliğine göre hareket etmelidir, kendisini APOCU fedai gençlik ruhuyla sürece katmalıdır. Dönem topyekûn eylem dönemidir. Bakurê Kürdistan gençliğinin anlaması gereken en önemli husus budur. Gerilla nasıl ki 24 saat gece gündüz demeden, faşizmin tüm teknik dayatmalarına karşı olağanüstü bir irade gösterip anı anına eylem yapabiliyorsa kendisini tepeden tırnağa bir eylem gücü haline getirmişse o zaman Bakur'da çok daha fazla imkanlara, tabana sahip çok farklı hedefleri darbeleyebilecek Kürdistan gençliği de bu temelde kendisini eylem çizgisine göre harekete geçirmelidir. Bakur'daki APOCU gençlik eylemci gençliktir. Gençlik demek eylem demektir. Bakur gençliği eylem gençliğinin kimliğidir, tanımıdır,

“GERİLLA VE GENÇLİK HİÇBİR ŞEKİLDE BİRBİRİNDEN KOPARILAMAZ İKİ TEMEL DEVRİM GÜCÜDÜR”

böyle son darbe vurulabilir. Kürdistan gençliği bu tarihi görevine sahip çıkarsa, kendisini sorumlu hissederse faşizmin 2022 yılında tarihin çöp sepetine atıl-ması, yaşadığımız bütün acıların inti-kamının alınması işten bile olmayacaktır. O zaman yapılması gereken net, görevler belli, mücadele çizgisi ortadadır.

Açıklıkla ifade etmek istiyoruz ki tüm örgütlü gençlik dahil olmak üzere APOCU ideolojinin fedaisi olan tüm gençliğe dönük bu çağırışı altını çizerek vurgulu-yoruz. Yaşadığımız süreç hiç kimsenin bir önceki dönemler gibi ele alacağı bir süreç değildir. Önceki dönemlerde içine girilen eksiklikler, yetersizlikler mücadele çizgisini tam olarak özümse-

ifadesidir. Bunun dışın-daki hiçbir gençlik APOCU gençlik olamaz, bunun dışındaki hiçbir duruş bu sürecin duruşu değildir. Bunun dışındaki yaklaşımlara karşı kesinlikle tutum konulmalıdır. Kabul edilmemeli, mahkûm edilmelidir. Kendisini bu hedefe kilitleyen bir Bakur gençliği önünde hiçbir düşman gücü dura-mayacaktır.

Bugün Zap'ta, Avaşin'de

Kürdistan özgürlük gerillasının ruhuyla Kürdistan'ın şehirleri ve Türkiye'nin metropolleri her yönüyle bir savaş meydanı haline getirilmelidir. Bunları söylerken abartarak konuşmuyoruz, bunları ifade ederken Kürdistan gençliğinin potansiyeli, enerjisi, yaptıklarının ve yapacaklarının bilinciyle ifade ediyoruz. Faşizm kendisini abarttığı durumda değildir. Faşizm

“DEVRİMCİ DİRENİŞLE TARİHSEL İNTİKAM ANLAYIŞIYLA ZAFER ADIMLARIYLA FAŞİZMİ BOZGUNA UĞRATMA SÜRECİDİR”

çökmenin eşiğindedir. Gerilla, Erdoğan-Bahçeli'nin kâbusu haline gelmiştir. O zaman bu faşizm saltanatına en güçlü darbeyi vurmanın stratejik karargâhı olan Bakur'un şehirleri de buna göre bir savaş meydanı, eylem mevziisi haline gelmelidir. Son darbe Bakur'un şehirlerinden vurulacaktır. Eğer savaşımız Önder APO'nun ifade ettiği gibi Devrimci Halk Savaşı'yla zafere ulaşacaksa o zaman zafer gençliği olan Bakur gençliği bu temelde kendisini donatarak büyük bir seferberlik ruhuyla kendisini örgütlemeli, kendisini gerekli konularda hızlıca eğitmeli ve faşizme karşı eylem seferberliği içerisine girme lidir. Bakur gençliğine en net çağrımız budur. Bunun dışında yapılacak farklı herhangi bir iş, çalışma, görev ve sorumluluk yoktur. Dönemin olağanüstü yakıcı gerçeği budur. Bu temelde sadece kendisini belli hedeflerle sınırlayarak, belli süreçlere dayanarak yaklaşmamak gerekir. Şehirler eğer bugün faşizmin ordularıyla, polis gücüyle, ajanlarıyla ve işbirlikçileriyle doldurulmuşsa, AKP-MHP faşist sürüleri Kürdistan şehirlerinde cirit atma noktasına gelmişse o zaman bunların hepsi hedeftir. Kürdistan gençliği tüm bunları hedefleyerek tüm bunları küçük büyük demeden darbeleyerek gerillanın direnişine destek olmalıdır.

Zap'ta tam anlamıyla eylem, vuruş gücüyle kendisini şahinleştiren Özgürlük Gerillası nasıl ki destanlar yazıyorsa

Bakur'daki Kürdistan gençliği de kendisini bir şahin gibi düşmanın üzerine yürüyen eylem gücü haline getirmelidir. Yani Bakurê Kürdistan Gençliği şahinleşmelidir. Bakurê Kürdistan Gençliği devrimci özüne yaraşır bir tutum takınmalıdır. Son dönemde Newroz'da alanlara akan milyonlarca genç neler yapabilirimin en net fotoğrafı olmuştur. Eğer bu perspektifle sürece yaklaşılr, mücadelemiz üzerindeki topyekûn tasfiye planı

iyi görülür, buna karşı doğru bir sorumluluk bilinciyle yaklaşılrsa Kürdistan Gençliği kendisini bu sürecin öncüsü haline getirebilir. Kürdistan Özgürlük Devrimi bir gençlik devrimidir. PKK bir gençlik partisidir, Özgürlük Gerillası bir gençlik gerillacılığıdır. O zaman bu ruh, bu irade ve bu inanç her yere taşırılmalıdır. Sadece Zap ile sınırlı kalmamalıdır. Savaşın her yere yayılması gerekmektedir. Amed, Zap'a karşı sessiz kalmamalıdır. Amed'deki lise gençliği, üniversite gençliği kendisini Zap'taki gerillanın direnişine karşı sorumlu görmelidir. Batman'daki gençlik, Van'daki gençlik, Siirt'teki, Şırnak'taki, Cizre'deki gençlik, Nisebîn'deki gençlik, Agirî'deki gençlik, Botan gençliği buna kayıtsız kalmamalıdır. Kendisini bu çağrının cevaplayıcı olarak görmelidir. Kendisini gerillanın ruh ikizi, ruh ortağı olarak görmelidir. Gerilla ve gençlik hiçbir şekilde birbirinden koparılamaz iki temel devrim gücüdür. O zaman yapılması gereken tüm bu gücü seferber ederek faşizmi yerle bir etmektir. Faşizmin bize yaşattıklarının tarihi intikamını almaktır. Eğer faşizm direnişin, serhildanın kalesi Amed'de, Devlet Bahçeli gibi bir faşistin ismini tabela haline getirmeye çalışıyorsa, eğer faşizm Kürdistan'daki ormanları yakıp kül ederek yüreğimizi, beynimizi yok etmek istiyorsa, dilimizi kültürümüzü hor görerek, yok etmek isteyerek varlığımızı ortadan kaldırmak istiyorsa, onurumuza

halel getirmek istiyorsa o zaman yapılması gereken nettir. Yapılacak tek şey direnmektir ve sadece tek başına direnmek değildir. Direnişle zafere gitmektir. Devrimci direnişle, tarihsel intikam anlayışıyla, zafer adımlarıyla faşizmi bozguna uğratmak sürecidir. Buna göre yaklaşıldığı takdirde içinde bulunduğumuz süreç kesinlikle zafer süreci olacaktır.

Bu kapsamda Bakur'daki ve Türkiye metropollerindeki üniversite gençliği özellikle kendi pozisyonunun farkında

Mersin'deki, Adana'daki üniversitelerde de ona karşı direnecek, direnişi ile ona kâbusu yaşatarak hezimete uğratacak bir devrimci üniversite gençliği vardır. Bunun için üniversite gençliği bu süreçteki tarihi görevini herkesten daha

“KÜRDİSTAN'DAKİ ÖZGÜRLÜK GERİLLASI ZAFER RUHUyla OLAĞANÜSTÜ BİR SAVAŞ YÜRÜTÜRKEN ÜNİVERSİTELER DE BUNA GÖRE DİRENİŞ İÇERİSİNE GİRMELİDİR”

olmalıdır. Bakur'daki en temel dayanaklarımızdan biri devrimci üniversite gençliğidir. Bu her zaman böyle olmuştur. Nasıl ki dağlarımız devrim mücadelemizin kiblegâhı olmuşsa, Bakur'da da mücadelemizin dağları üniversite zemini olmalıdır.

Dicle Üniversitesi'nden 100. Yıl Üniversitesi'ne, Munzur Üniversitesi'nden Kafkas Üniversitesi'ne, tüm Kürdistan'dan Türkiye metropollerindeki üniversitelere kadar üniversite gençliği son yıllarda yaşadığı yetersizlikleri bu sürecin özeleştirisi olarak görerek meydanlara inmeli, üniversiteleri faşizmin başına yıkmalıdır. Üniversiteler bu olağanüstü savaş sürecinde olağan, rutin biçimde derslerin görüldüğü bir yer halinde kalmamalıdır. Hiçbir Kürdistanlı, üniversiteli genç olağan yaşamına devam etmemelidir. Eğer varlık yokluk savaşı veriyorsak o zaman yaşamımızın her anına hâkim olmalı ve ona göre yaşanmalıdır. Bunun dışında bir yaşam bizlere haramdır.

Faşist düşman eğer bu halkın yiğit evlatlarına imha saldırıları yürütüyorsa onun en güvendiği merkezlerde; Ankara'daki, İstanbul'daki, İzmir'deki,

fazla görmeli ve bunu yüreğinde hissetmelidir. Bunu beyninde, bilincinde yaşamalıdır. Bu temelde üniversitelerde dayatılmak istenen soykırım ideolojisi kabul edilmemelidir. Üniversiteleri reddetmeli, üniversiteler boykot edilmelidir. Kürdistan'daki özgürlük gerillası zafer ruhuyla olağanüstü bir savaş yürütürken üniversiteler de buna göre direniş içerisine girmelidir. Üniversite gençliği açısından en temel görev bu olacaktır.

Son olarak bu eylem seferberliği sürecinde neyin hedeflenmesi gerektiği konusunu da önemli görüyoruz. Bu süreçte Bakur gençliği, imkân neyse hangi imkanla eyleme geçebilecekse, bu yeri geldiğinde bir çakmak, bir bıçak, bir molotof, bir ses bombası da olabilir. Ya da daha profesyonel yöntemlerin devreye sokulmasıyla da olabilir, daha askeri hedeflerin darbelenmesiyle de olabilir. Ama kim hangi bilince, hangi imkanlara sahipse bu imkanlara dayanarak alelacele harekete geçmelidir. Düşmana soluk aldırmaıyıp eyleme geçerek seferber olmalıdır. Nerede bir AKP-MHP faşisti varsa hedeflenmelidir. AKP-MHP'ye üye olan, AKP-MHP

kimliğine sahip olan hiç kimseyi yanı başımızda bulduğumuz binada, dairede, sokakta, mahallede yaşatmamalıyız. Faşistler, Kürdistan dağları tonlarca bombalarla bombalanırken, bir halkın değerleri, onuru yok edilmek istenirken orada güllük gülistanlık yaşayamamalıdır. Türkiye metropollerini onlara zehir edilmelidir. Bununla beraber Bakur'da yaşayan AKP'li, MHP'li faşistlerin ekonomik mekanları darbelenmelidir. Kürdistan'ın halkı yoksulluğa, sefalete, işsizliğe, açlığa mahkûm edilmişken Kürdistan halkının emeği, sömürsü üzerinden kazanılan paralarla Kürdistan'ın yiğit evlatları imha edilmek istenirken bunların ekonomik yerleri kendisini devam ettirememeli, buralar yok edilmeli, iş yerlerinin kepenkleri açtırılmamalıdır. Artık her yönüyle savaştığımız, düşmanı her yerde def ettiğimiz bir mücadele sürecine girmiş

metropollerini Kürdistan özgürlük gerilmesine ve mücadelesine imhayı dayatan güçlere kâbus olmalıdır. Bu mekanlar her yönüyle yakıp yıkılmalı, savaş pozisyonuyla mücadeleye geçilmelidir. Bu temelde Kürdistan Gençlik Hareketi olarak bu süreçte her yönüyle rolümüzü oynamamız gerektiği açıktır. Tarihi görevlere her zamankinden daha fazla sahip çıkılması gerektiği nettir. Bakur'daki yurtsever, devrimci APOCU fedai gençlik de sürece bu şekilde yaklaşmalı ve bu bilinçle katılmayı hedeflemelidir. Bunu geliştirdiği oranda mücadeleyi zafere taşıyacağımız kesindir. Biz buna yürekten inanmaktayız ve bu süreci kesinlikle zafer yılı haline getireceğimizi ifade etmek istiyoruz. Bakur'da Eğtleşen, Önder APO'nun direnişini, mücadelesini, felsefesini kendisine rehber edinen, kendisini mücadele

**“İMKÂN
NEYSE HANGİ
İMKANLA EYLEME
GEÇEBİLECEKSE, BU
YERİ GELDİĞİNDE BİR
ÇAKMAK, BİR BIÇAK,
BİR MOLOTOF, BİR
SES BOMBASI DA
OLABİLİR”**

durumdayız. Şüphesiz Kürdistan Gençlik Hareketi olarak bu temelde hazırlıklarımız vardır ve bu süreçte kesinlikle bunun bedelini düşmana ödeteceğimizi ifade etmek istiyoruz. Ama Kürdistan'daki hiçbir genç bu böyledir diye buna kayıtsız kalmamalıdır, kendisi de devreye girmelidir. Örgütlü veya örgütsüz, üniversiteli ya da liseli, mahalleli ya da işsiz, metropollerde ya da Kürdistan şehirlerinde, köyde ya da kırsalda kim nerede yaşıyorsa yaşasın önüne geçen her türlü hedefi ben nasıl yaparım da bunlara bir darbe vururum arayışıyla yaşamalı, düşünülmelidir. Şehirler AKP-MHP faşizmine mezar olmalıdır. Kürdistan şehirleri ve Türkiye

çizgisi haline getiren her genç bu temelde direnişe geçecek ve seferberlik ruhuyla bu süreci karşılayacaktır.

Bu temelde Bakur'daki tüm Kürdistan gençliğini 1 Haziran atılımını karşıladığımız bugünlerde “Lİ DÎJÎ ÎXANET Û DAGIRKERİYÊ WERIN CENGA AZADİYÊ” şiarıyla eylem seferberliğine geçmeye, eylem yılına zafer ruhuyla katılmaya ve mücadeleyi her zamankinden daha fazla yükselterek düşmana bozgunu yaşattığımız bir mücadeleyi geliştirmeye çağırıyor, zafer APOCU genç yüreklerin olacaktır diyoruz.

SAVAŞARAK KAZANACAĞIZ SAVAŞARAK ZAFERE ULAŞACAĞIZ

Axîn Makîr Dicle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar! Mayıs ayı hem direnen halkların tarihinde hem de Kürdistan Özgürlük Mücadelesi tarihinde önemli bir yere sahiptir. Hem 1 Mayıs Dünya İşçi ve Emekçiler Günü'nün bu ayda olması hem de her gününde büyük öncü devrimcilerin şehadetinin bu ayda yaşanması Mayıs ayını bizler için önemli ve anlamlı kılmaktadır. Bu temelde bütün emekçilerin özellikle de yaşamının her anını emekle ören kadınların dünya emekçiler gününü kutluyoruz. Başta öncü enternasyonalist devrimci, Önderliğimizin "Gizli Ruhum" diye tanımladığı Haki Karer yoldaş, yine Mehmet Karasungur, İbrahim Bilgin yoldaşlar, Amed zindanında teslimiyet çizgisine karşı direnişi temsil eden ve bedenlerini ateşe vererek herkesi bu direniş halayına çağıran Dörtler yine Türkiye Devrimci Gençliğine öncülük etmiş Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypakkaya ve Kadın Özgürlük Hareketimize adını altın harflerle yazan devrimci sanatçı, büyük komutan Ş. Mizgîn, enternasyonal devrimciler Amara ve Uta yoldaşlar ve son olarak gençlik ruhunu şahsında an be an

yaşatan Ş. Kasım Engin yoldaş şahsında bütün Mayıs ayı şehitlerini sevgi, saygı ve minnetle anıyor, mücadelelerini zaferle taçlandıracağımızın sözünü yineliyoruz.

Nisan ayını büyük bir direnişle karşıladık. Öncelikle Önderliğimizin doğuşu olan 4 Nisan büyük bir coşkuyla kutlanmıştır. Halkımızın ve Kürdistan gençliğinin Önderliğimize olan bağlılığı bu 4 Nisan'da da düşmana açık bir biçimde gösterilmiştir. Yine 17 Nisan itibarıyla faşist soykırımcı TC devleti tekrardan ZAP'a yönelik işgal saldırısı başlatmıştır. Bu savaşta da KDP işbirlikçi-ihanet çizgisi her yönüyle kendisini açığa çıkarmış ve düşmandan daha fazla nasıl düşman olacağını açık bir biçimde göstermiştir. Ama hiçbir güç, destek, işbirlikçilik özgür yaşam tutkusuyla dolu Kürdistan gerillasının karşısında duramamıştır. Faşizm, daha ilk günden Kürdistan özgürlük gerillasının üstün direnişiyle karşılaşp, büyük darbeler almıştır. Bütün tekniğini seferber eden, uluslararası güçleri arkasına alan faşist- soykırımcı, kadın düşmanı AKP-MHP rejimi ve onun savaş koordine-leri gelişen direniş karşısında büyük bir paniğe kapılmış ve çaresiz kalmıştır.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

1 Mayıs Dünya İşçi ve Emekçiler Günü her sene olduğu gibi bu sene de büyük bir coşkuyla kutlanacak ve faşizme karşı halkların birliğini ortaya koyacaktır. Tarihin en büyük emekçisi her zaman kadın olmuş fakat kadının emeğine fiyatlar biçilmiş, emeği sömürülmüş ve yok sayılmıştır. Yine Kürdistan gençliğinin, genç kadınlarının büyük bir kısmı işçi kesimi oluşturmakta ve çalışmak için Türkiye metropollerine gitmektedir. Fakat düşman Kürt işçilerini özellikle de gençliğini ve genç kadınlarını en değersiz işlerde çalıştırmaktadır. Belki de sisteme karşı en büyük öfkeyi taşıyan kesimdir işçi kesimi. Çünkü her gün hakarete ve saldırıya uğramakta, ciddi bir emek sömürüsüne tabi tutulmaktadır. Yine faşist düşman zindanlara yönelmekte ve tutsak yoldaşlarımıza işkence ve baskı uygulamaktadır. Türkiye ve Bakur'daki zindanlardan her gün yoldaşlarımızın şehadet haberlerini almaktayız. Zindanlardan çıkması gereken yurtsever halkımız ve yoldaşlarımızın infazı yakılmakta ve zindandan çıkmalarına izin verilmemektedir. Düşman her yönüyle saldırmakta ve faşizmini halkımızın üzerine bir korku gibi salmaya çalışmaktadır. İşgal saldırıları temelinde her gün dağlarımızı bombalamakta, topraklarımızı işgal etmeye çalışmaktadır. Yine kimliğimize, kültürümüze, Kürdistan gençliğinin onurlu duruşuna saldırmaya çalışmaktadır. Gerilla direnişini bir türlü

kıramayan erkek zihniyetinin kokuşmuş son temsilcisi AKP-MHP rejimi gençliğe özellikle de genç kadınlara dönük ciddi fiziki ve psikolojik savaş yürütmeye çalışmaktadır. Fakat biliyoruz ki Kürdistanlı genç kadınlar bu saldırıları boşa çıkarak potansiyele ve güce sahiptir.

Bugün Kürdistan dağlarında efsanevi direnişler açığa çıkmaktadır. Kürdistan özgürlük gerillası düşman saldırıları karşısında çelikten bir iradeyle her gün işgal edilmeye çalışılan topraklarımızı savunmaktadır. Düşmanın yoğun saldırı ve tekniğine karşı her hücrelerini siper eden bu kahraman kadın ve erkek militanların direnişini elbette sadece birkaç cümleye sığdırabilmek mümkün değildir. Ama bilmeliyiz ki ortaya konulan direniş tarihe mal olmuş genç bedenlerin ülkeye, toprağa ve halka olan çıkarsız bağlılığıdır. Gösterilen cesaret insan aklını aşan bir düzeye ulaşmıştır. YJA-STAR güçlerinin bu savaştaki öncülüğü belirleyici olmuş ve NATO'nun ikinci büyük ordusuna karşı genç militanların, özellikle de kadın militanların gösterdiği irade düşmanı daha bir kahretmiş ve kahretmeye devam etmektedir. Kadın gerillaların cesareti, mücadeleye gönülden inanan herkesi daha bir hayran bırakmakta ve kadın özgürlük mücadelesine olan bağlılığı ve inancı arttırmaktadır.

Kürdistanlı genç kadınlar olarak bilmeliyiz ki bu faşizmin son çırpınışıdır. Bu noktada bizler için önemli olan Bakurê Kurdistan'da var olan sessizliği kırmak ve

"Bütün zorluklara göğüs germek ancak kadın yurtseverliğiyle tanımlanabilir"

toplumu harekete geçirmektir. Şuan dağlarda savaşı bütünü militan kadınlar tarihin seyrini değiştirecek direniş örneği sergilemektedir. Bütün zorluklara göğüs germek ancak kadın yurtseverliğiyle tanımlanabilir. Kadının toprağa bağlılığı, yaşama bağlılığı Kürdistan dağlarında kendisini açığa çıkartmaktadır. O zaman bunun bilinciyle hareket edelim ve faşist düşmanın işgal saldırılarına karşı Kürdistan'ı düşmana dar edelim, Türkiye metropollerini cehenneme çevirelim.

8 Mart ve 21 Mart Newroz Günü'nde gençlik ve genç kadınlar faşizme olan öfkelerini yüksek katılımlarıyla ortaya koymuştur. Alanları dolduran genç kadınlar var olan potansiyeli gözler önüne sermiştir. O zaman bu potansiyeli örgütlemek, harekete geçirmek bizlerin Kürdistan şehitlerine olan borcudur. Öfkeliyiz ama öfkemizi nasıl akıtacağız? Var olan potansiyeli nasıl örgütleyeceğiz? Biz de bir şey yapmak istiyoruz ama düşman çok yoğun baskı kuruyor gibi sorular ve söylemler kafamızda dolabilir. Zaten düşman olduğu için baskı ve işkence var. Ve bu düşmanın Kürt'ün kanını içecek bir düşman olduğunu unutmayalım. O zaman toplumun öncüsü rolünü oynamalı ve öfkesini mücadeleye akıtmalıdır. Her

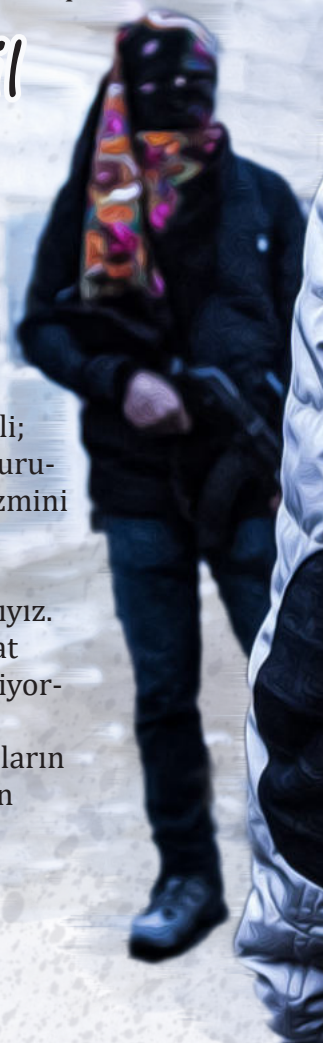
sökülüp atılmalıdır. Gündemimiz barış değil "Devrimci Halk Savaşı" olmalıdır. Devrimci Halk Savaşı temelinde örgütlenmeli, öz savunma sistemi oluşturulmalı ve gerilla direnişini tamamlayacak düzeye gelmelidir. Düşman bu kadar ahlaksız bir savaş yürütürken barışı bu kadar gündeme koymak bu süreçten hiçbir şey anlamamak demektir ki karşımızdaki düşman bütün savaş suçlarını işleyen, yeryüzünde değil uzayda bile olsak orada yaşam hakkı tanımayacak bir düşmandır. Adımızı unutalım ama bunu unutmayalım. Özellikle kendisini devrimci, yurtsever diye tanımlayan her genç kadın böylesi ağır bir savaş sürecinde, düşmanın bu kadar pervasız saldırıları altında özellikle de Önderliğimiz 24 yıldır İmralı işkence ve tecrit sisteminde rehine tutulurken barış söylemine karşı net bir tutum sahibi olmalıdır.

Yine üniversiteli, liseli gençler, genç kadınlar artık faşizmin kendi zihniyetini pompaladığı kurumlarda okumamalıdır. Buna karşı her an her yerde eylemde olabilmelidir. Yine genç kadınlar olarak öz savunma sistemini geliştirmeli ve bizler için kendilerini feda eden kahraman şehitlerimizin intikamını her yerde almalıyız. Mesele sadece sloganlar atıp

"Gündemimiz barış değil "Devrimci Halk Savaşı" olmalıdır"

dönemde olduğu gibi bu dönemde de genç kadınlar olarak öncülük görev ve sorumluluklarımız vardır. Özellikle böylesi direnişin yoğun yaşandığı ve zaferin yakın olduğu bir süreçte nasıl ki dağlarda kadın gerillalar sürece öncülük ediyor ve düşmana karşı sonuç alıyorsa o zaman bulunduğumuz yerde biz genç kadınlar da kentlerde, metropollerde sürece öncülük etmeli ve düşmanı darbelemeliyiz. Belli düzeyde tepkiler açığa çıksa da dağlarda yürütülen mücadeleye denk değildir ve sürecin ruhunu karşılamamaktadır. Özellikle "Barış" kavramı artık dillerden

caddelerde yürümek değildir. Öfkemizi eylem gücüne çevirmeli; devlete ait kurum ve kuruluşları, AKP -MHP faşizmini ve onlarla işbirliği içerisinde olan kişi ve kurumları hedef almalıyız. Eğer Kürdistan'da rahat yaşamamıza izin vermiyorlarsa o zaman Türkiye metropollerinde de onların rahat yaşamalarına izin vermeyelim.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

En devrimci duygular genç yaşlarda açığa çıkar. Mayıs ayına girerken de bu ayda şehadete ulaşan bütün öncü devrimcilerin genç yaşlarda devrime, mücadeleye katıldıklarını biliyoruz. Bu yaşlarda sisteme başkaldırmış, kafa tutmuş, en yoğun çelişkileri yaşamış hatta en genç yaşlarda milyonları peşinde sürüklemiş ve gerilla mücadelesini başlatmışlardır. Haki Karer yoldaştan tutalım, Dörtler'e, Deniz Gezmiş'e, Sinan Cemgil'e, Leyla Qasım'dan tutalım Ş. Mizgîn'e bütün bu öncü kahramanlar gençliğe yaşamdaki duruşlarıyla ve devrime katıksız katılım-

larıyla devrimci duruşun, halk ve gençlik öncülüğünün perspektifini sunmuşlardır. Bu yüzden öncü olmayı ve milyonların yüreklerinde yer edinmeyi başarmışlardır. Çünkü zulme, haksızlığa, eşitsizliğe tahammül edememişlerdir. Devrimciliği kaygısızca, hesapsızca, çıkarsızca yaşamışlardır. Yani genç olmak biraz da devrimci yaşamı gerektirir. Devrimciliğin duygularını barındırmayı ve onun güzelliğine varmayı gerektirir. Her Kürdistanlı genç-geç kadın Mayıs ayı şehitleri ruhuyla, Kürdistan Özgürlük Savaşına katılmalı ve bunu profesyonel devrimciliğe yani gerillacılığa evirtmelidir.

“Yani genç olmak biraz da devrimci yaşamı gerektirir. Devrimciliğin duygularını barındırmayı ve onun güzelliğine varmayı gerektirir”

Bugün bireysel kaygıları taşıyarak yaşamak bizi huzurlu yarınlara götürmez. Kendisini halkına borçlu hisseden gerilla kadar Kürdistan gençliği ve genç kadınları da kendisini halkımıza ve devrim şehitlerine borçlu hissetmeli ve gerillanın yarattığı ruhla mücadele saflarına akmalıdır. Gerillanın ruhu Kürdistan sokaklarında dolaşmalıdır. Bu da ancak savaşarak olur. Savaşarak kazanacağız, savaşarak zafere ulaşacağız.

Kod Adı : Rênas Avesta

Adı ve Soyadı : Wetat Cengiz

Doğum Tarihi ve Yeri : 05.02.1996 Wan

Katılım Tarihi : 28.02.2014

Şehadet Tarihi ve Yeri : Nisêbîn Mayıs/2016

YOLDAŞLIK ONDA BİTİRİLMİŞ ALMAYDI

Delal Varto

“Ateşin içine girmek gerekir bazen, ateş ile bütünleşmek. Her Kürt genci ateşe atmalı kendini ve anlamalı ateşin sıcaklığını ve anlamalı ateşin aydınlatıcılığını. Eğer ki o ateşin içerisinde elin yanmazsa, anlayamazsın o ateşin sıcaklığını, anlayamazsın o ateşin kutsallığını. Bu yüzden ateşe yakın olmak gerek, ateş ile bütünleşmek gerek. Yıllardır halkımızı yakan bir ateş gerçekliği var, bu ateşi dindirmeliyiz. Fedakârlığın devreye girmesi gerekir. Halkımızı yakan ateşin yerine kutsal ateşin yakıcıları olmalıyız.”

(Ş.Rênas Avesta)

Bu ateşin kutsallığını iliklerine kadar hisseden Rênas yoldaş fedakârlığın ve yoldaşlığın ateş sıcaklığını bıraktı yüreklerde. Yerel çalışmalarda bir kadro arkadaş ile çalışma yürütürken arkadaşın tutuklanmasının ardından yüksek sorumluluk ve görev bilinciyle intikamın yolunu özgürlük saflarına katılımda görür ve 2014 yılında yüzünü, yüreğini yoldaşlığın kâbesine verir. Yoldaşlıktı ona sevgiyi, değeri, emeği ve mücadeleyi gösteren. Biliyordu yoldaşın yoldaşı olmayı bilmemek, Önderliğe de yoldaş olmamaktı. Yaşama katılımı, yoldaşlığa yaklaşımı, çalışmalarda hiç yerinde durmadan hep arayış ve başarıya çabası ile yaşarken yoldaşlığından bahsedilirdi. Sistemin hiçbir kirine bulaşmamış zannederdin, evrene gözlerini açtığı an’da kalmıştı sanki ve bir çocuğun masum temizliğinde. Sisteme hiç bulaşmadan,

nasıl olur da böyle temiz kalınabilirin örneği idi Heval Rênas. Mazlumlardan, Xeyrilerden, Zilanlardan etkilenmişti ve yoldaşa layık olmanın ne demek olduğunu gösteriyordu yaşamın her anında. Bir devrim süreciydi ve her savaş nasıl ki kendi kahramanlarını, öncülerini yaratıyorsa bu süreç de fedailerini yaratıyordu. İşte Rênas arkadaş da böylesi bir süreçte katılım yapmıştı. Doğuşun anlam bulmasıydı bu, doğuşun Kürdistan mücadelesi ile birleşmesi ve hakikat arayışında her anı bir devrime evirtme süreciydi. Vahşice saldıran düşman gerçekliğine karşı bedenlerini siper eden gençlerin, seferberlik ruhu ile Kobanê’ye aktığı, Şengal’deki vahşeti kabul etmeyip en ön saflarda düşmana Kürt’ün direniş kültürünün bitmeyeceğini ve bitirmek isteyenlere en büyük darbelerin vurulduğu bir süreçti. Devrim olmalıydı.

Özgürlük anları yaşanılmalı ve Önderlik ile doğru yoldaşlık, şehit arkadaşlara verilen intikam sözleri pratik ile zafere kavuşmalıydı. Bu ruhtan hiç kopmadı Heval Rênas, bu ruhun daimi temsilcisi olmayı da başardı.

Yıllarca saklı kaldı her şey. Kürt halkının direnişi yazılmadı, kaydedilmedi, dile gelmedi. Dile gelen, dengbejlere konu olan saldırılardı, zulümlerdi ve insanlığa, toprağa, dile olan aşkın zafere ulaşamamasıydı. Rênas arkadaşın sözü bundan intikam almaya dönüktü. Direniş anlatılmalıydı, direniş yazılmalıydı, direniş yaşanmalı ve direnenlere layık olup devralınan bayrak daha da yükseltilmeliydi. Bu söz ile kısa bir eğitim ardından Amedde basın çalışmalarında yer almış ve gencecik yaşına rağmen, Önderliğin 24 saat devrimcilik ilkesini esas alıp çalışmalara dört elle sarılıp, başarıya kilitlemiştir kendini. Ve Kürt gençliğinin her direniş anını, kaleme alıyor, yazılara döküyor, kameraya nakşediyor kameraların olmadığı yerlerde ise yürek gözüne işliyordu her kareyi; bir daha unutulmasın diye. Bu kez ihanetler, zulümler ve acılar dile gelmeyecekti. Dünyaya gözünü açan her çocuk tanıyacaktı, bilecekti ve bu direnişçilerin isimlerini alacaklardı. Kürt'ün direniş tarihi, toplumsal hafızadaki canlılığını ve her yeni kuşağa nasıl yaşamalının cevabını vermekteydi. Heval Rênas da Xelil Dağ'lardan aldığı ruhu taşıyordu duygularında. Bir

onda. Çok konuşmayı sevmeyen, yaşamda mütevazılığı, sadeliği ve fedakârlığı ile tanınıyordu. Askeri eğitim süreciydi ve Heval Rênas askeri yoğunlaşmalarını sürekli dile getirip bu alanda da derinleşip düşman gerçekliği karşısında "nasıl bir katılım" üzerine sürekli yoğunlaşmaktaydı. Sessiz, sade, temiz kavramlarını doğru sevgi ile harmanlamıştı ve bütün arkadaşlarda büyük bir güven yaratmaktaydı. Askeri eğitim sonrası düzenlemesi tekrardan basına yapılmış ve öz yönetim süreçlerinin yaşandığı süreçte aktif birimler olarak, yüzünü tüm direniş alanlarına vererek an be an özgürlük direnişçilerinin direnişlerini işleyerek militanca bir duruşu açığa çıkartmıştı.

Öz yönetim süreci ile tekrardan Amed'e düzenlemesi yapılmış ve gençlik öncülüğündeki sürece cevap olabilmek, gençlik ruhunu açığa çıkartma ve devrime olan inancı doğrultusunda bir katılımı göstermiştir. "Ne Olursa Olsun, Son Muhteşem Olacak" diyen Çiyagerlere, düşmana boyun eğmeyen Mehmet Tunç'lara, Axînlere yoldaş olabilmek için büyük bir fedakarlık ruhu ile sürece dahil olmaktaydı. Amed onun için çok farklıydı. Partileşmedeki ilk heyecanı taşıyordu bağrında. Amed zindanında açığa çıkan direniş ruhunu yaşıyordu ve yıllardır o topraklarda büyümüş gibiydi. Tanımadığı, bilmediği bir yer yoktu. Amed demek direniş demektir ve direniş

"Her savaş nasıl ki kendi kahramanlarını, öncülerini yaratıyorsa bu süreç de fedailerini yaratıyordu"

basıncı, bir savaşçı, bir APOCU militandı aynı zamanda. Sadece yazmak, çekmek yetmiyordu. Birebir direniş içinde yer alarak, komple gerillacılığın öncülüğünü yapıyor ve her anı böylesine büyük ele alışı, Önderliğin hakikatinden pay almasını sağlıyordu. Dağa gelmek aşktı

onu Amed ile bütünleştirmişti. "Bu labirent gibi sokaklarda nasıl kaybolmuyorsun?" diye soranlara; "Bu yollar ne ki, siz düşmanı kafanızda çok büyütülmüşsünüz. Bu yolda da kaybolsak, bugün burada ne işimiz var." deyip militanca bir duruş nasıl olmalıdırın cevabını

veriyordu. Bir gün Bağlarda deşifre olan Heval Rênas düşman tarafından kovalanınca yanındaki arkadaş kesin tutuklanmıştır diye düşünüyor. Çünkü düşmanı gözünde büyütenler, onunla savaşamazlardı. Fakat Rênas arkadaşta düşmana karşı intikam sözü vardı. Bu da düşmanı ne gözünde büyütmeyi ne de düşmanı hafife almayı getiriyordu. 5-6 kişilik düşman gücü arabayla Rênas arkadaşın peşine düşüyor.

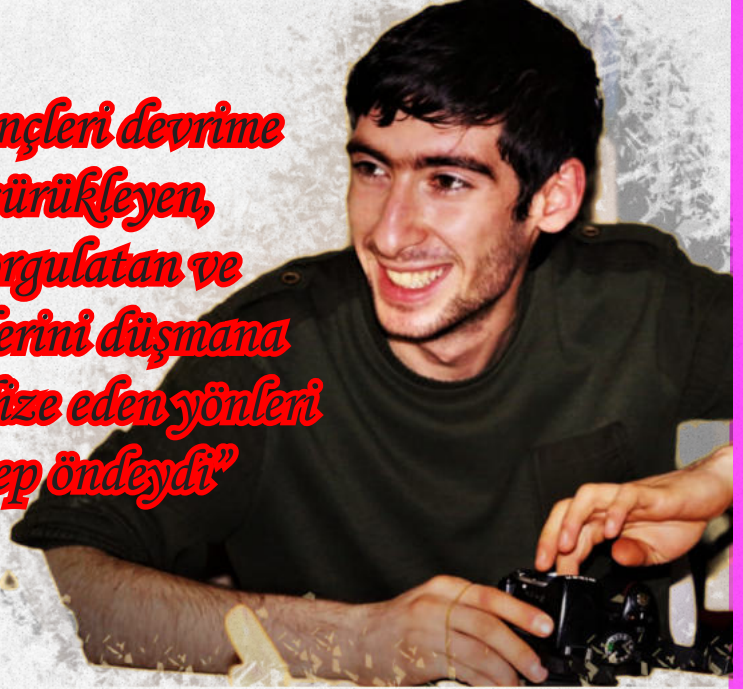
Akşam olunca Heval Rênas çıkıp geliyor, bu arkadaş şok oluyor ve bu duruma inanmıyor. "Nasıl olurda düşman seni yakalayamadı?" Heval Rênas: "Düşman nasıl yakalayacak beni, ben çocukluğumdan beri koşarak büyümüşüm." cevabını veriyor.

Heval Rênas askeri eğitimde de bir gün olsun pes etmez, geri durmazdı. Bir çok defa hani bizde gelişir ya, çok yorulunca şikayet etme... Heval Rênas' ta bunun aksiydi. Yerinde durmayan, hareketliliği, kıvrak zekası ile bilinmekteydi. Bir kişi görevini yerine getirmese bu duruma çok kızardı. Bu kadar sade olup, böylesi bir öfkeyi barındırması hayranlık uyandırırdı herkeste. Molotof atmayı bilmeyen gençlere "İçinizde birazcık kin bile varsa düşmana isabet ettirebilirsiniz." demekte ve gençleri devrime sürükleyen, sorgulatan ve kinlerini düşmana kanalize eden yönleri hep öndeydi. Heval Rênas'ı sevmeyen var mıdır diye soruyorum kendime ve bunu sorarken bile büyük bir haksızlık yaptığım gerçeğini görüyorum.

Süreç gittikçe ağırlaşmakta ve düşman bütün varıyla-yoğuyla, tekniği ile saldırı-maktaydı. Bu gençler mi savunacak bizi? Bu gençler mi devrimi gerçekleştirecek diyenler yanılmaya başlamışlardı bile. Devrimci Halk Savaşı'nı anlayanlar en ön cephelelerde savaşanlar, ter dökenler, emeği büyütenler, canlarını vererek ölümü düşmana yaşatıp, tabut diye adlandırılan, ölüm diye tabir edilen

kavramları devrimcilerin yaşantısından çıkartıp, gerçek anlamına kavuşturuyorlardı. Mahalle gençleri devrim anıdır diyerek, üniversiteli ve liseli gençler okulları, işçi gençlik iş yerlerini bırakarak yıllardır hayali kurulan özgür Kürdistan'ı kuracak olan öncü güç olacaklarının sözlerini haykırıyorlardı. Zamanı geldiyse

**"Gençleri devrime
sürükleyen,
sorgulatan ve
kinlerini düşmana
kanalize eden yönleri
hep öndeydi"**

bedel verilmeliydi. Direniş sloganlarını haykırıyorlardı her yerde. Cizre'de, Sur'da, Nisêbîn'de, Gever'de destan yazılıyordu. Kim anlatabilir ki o direnişi? Kim o direnişin ruhunu söyleyebilir ki? Kim o ateşin sıcaklığını o hakikate ulaşma, özgürlüğe erişme anlarından bahsedebilir ki?

Şehid Botan Şores yoldaşın cenazesi Amed'e getirilince kimse tanımamıştı. Sadece Rênas arkadaş tanımıştı düşmana Nisêbîn sendromunu yaşatan bu kahramanı ve artık zamanı geldi demektedir. Sözler yerine getirilmeliydi. Yoldaşların yoldaşı, fedakârlığın sembolü olan Heval Rênas'ı kim tutabilirdi ki? Ateşi kutsallığa kavuşturmanın zamanı gelmişti ve iç firar yaparak Nisêbîn alanına geçmişti. Botan'ın, Gelhat'ın, Axîn'in, Zerya'nın intikamı alınmalıydı. Şehide bağlılık, şehide verilen değer büyük bir katılımı gerektirmektedir. Heval Rênas'ta nasıl ki ilk katılımından YPS sürecine kadar yoldaşlık ilkeleri temelinde direndiyse, Botan arkadaşın da intikamını almış ve Nisêbîn direnişinde intikam gerekçemiz olmuştur.

Êrîşa Zap û Avaşînê
êrişeke li hember navendê ye

Şehitler ayını doğru anlayalım,
zaferi kazanalım!

ÊRÎŞA ZAP û AVAŞÎNÊ ÊRÎŞEKE LI HEMBER ÎNAVENDÊ YE

Duran Kalhan

Êrîşa sala 2008'an di plana yekemîn de Zapê hedef girtibû, ji navendê ve lêdanê hedef girtibû. Êrîşên ji 2016'an vir ve yên li hember heremên parastinê yên Medyayê, bi destpêkirina derdorê ve hatina navendê hedef digirt. Ango plansaziya 2008'an xistina meriyetê ye. Wê demê bi lêdana ji navendê ve, navenda kontrolê ya komûtaya gerîla bê bandor kirinê ve, êrîşkirina qadên din yên gerîla perçiqandinê hedef kiribû. Plana wan bi vê şêlê bû. Êrîşên ku di 2016'an û vir ve hatin kirin jî destpêkê ji derdorê, angî ji Xakûrkê û Heftanînê destpêkirin. Dîsa li ser sînorên Zap û Avaşînê destpêkirin. Bi şêlên perçeyên biçûk êrîş hatin meşandin. Di sala 2021'an de bi hedef girtina Zap, Avaşîn û Metîna bi hewildana encam girtinê, di esas de xwestin xwe bigihînin navendê. Xwestin qadan lewaz bikin. Angî di wateya leşkerî de xwestin qadan nerm bikin. Niha êrîşa Zap û Avaşînê wek êrîşa 2008'an xwedî taybetmendiyeke li hember navendê ye.

Eger di vir de biserkeve, herêmên din yên gerîla angî ji Xakûrkê heya Heftanînê wê bi temamî bixê bin serweriya xwe û bi cîh bûna gerîla jî holê rake. Armanca dijmin ev e. Divê ev rastî baş bê dîtin.

AKP- MHP hewil dide ku şikestina xwe ya 2021'an berovajî bike

Êrîşa ku êvara 17'ê Nîsanê destpêkir ne jixweber e û rewşeke ku ne dihat bendewarkirin jî nebû. Ji xwe ev demeke dirêj bû faşizma AKP-MHP jî bo êrîşeke bi vê şêlê amadekarî dikir. Di tevahiya zivistanê de amadekarî kir. Têkçûyîna xwe ya Garê a 2021'an hezim nekir. Dîsa derbeyên ku di sala 2021'an de li Metîna, Zap û Avaşînê xwar hezim nekir. Vana di faşizma AKP-MHP'ê de şikandin da jiyankirin. Zehmetiyeke cîddî derxiste holê. Ji bo ku vê rewşê berovajî bike, li ser encam derxistina pratîkên xwe yên 2021'an amadekarî kir, xwe jî bo êrîşeke nû amade kir. Vaye êrîşa dewleta tirk a di êvara 17 Nîsanê ya li hember Zap û

Avaşînê li ser vê bingehê kete rojevê. Ev pir vekirî dihatin dîtin, amadekariyên leşkerî dikirin. Bixwe dianîn ziman jî. Wek pratîk jî, polîtîk jî hevdîtin pêkdianîn. Bi NATO û DYA re hevdîtin dikirin. Heta ji bo vî bi Rusyayê re gelek hevdîtin çêkirin. Bi rêveberiya Iraqê re, bi rêveberiya PDK'ê re li ser hev hevdîtin çêkirin. Vî bi şeklên cuda cuda îfade dikirin. Ji ber vê yekê êrîşeke bi plan û bi amadekarî ye. Rewşeke ku dihat bendewarkirin bû. Ya ku tê xuyakirin ewe ku hîn jî şikestineke bi temamî çenebûye. Faşîzma AKP-MHP'ê armanc û hedefa sala 2021'an bi berovajî qulubandinê dide meşandin. Ji bo vî xwe amade kiriye. Li ser vê esasê wek êrîşeke dawîyê tevahiya hêza xwe seferber kiriye. Ewê an bi van êrîşan bigihîje armanca xwe serbikeve, temenê desthilatdariya xwe dirêj bike û rêvebirina xwe ya Tirkîyê berdewam bike an jî ewê di vir de bişkê, têk biçê, rêveberiya AKP-MHP birûxe û wê di Tirkîyê de şoreşeke demokratîk pêk were. Pêvajoya ku tê jiyankirin bi vê şeklê ye. Di vê wateyê de ji bo ku têk neçe, biserbikeve, bi encam derxistina paşerojê êrîşên bi plan û bi rêxistinkirî dimeşîne.

"PDK dibêje em di nîvengê de ne, lê belê; qereqolên dewleta Tirk û PDK'ê li her derê li kêleka hev in"

Tirkîye ji DYA, Nato, Iraq û PDK'ê piştigiriyê digre

Ji aliyê têkilî û îttîfaqan ve tu nûbûn tune. Ji DYA û NATO'yê piştigiriyê digre. Ji PDK'ê piştigiriyê digre. Em dikarin wiha bêjin; Di esasê xwe de DYA û PDK hîn zêdetir dewleta tirk û faşîzma AKP-MHP'ê ji bo êrîşeke bi vê şeklê teşwîq dikin, tehrîk dikin û beralî dikin. Ji ber ku bi xwe spartina vê ve, siyaseta dimeşînin. Ji xwe me êrîşên sala 2021' an wek êrîşên DYA, dewleta tirk û PDK'ê binavkiribû. Ev rewşa êrîşkirina hevpar hîn jî berdewam dike. Di vir de rola Iraqê hîn zêdetir derdikeve pêş. Iraq dem bi dem xwe weke ku li dijî vê êrîşe ye

dide xuyakirin lê belê polîtîkaya li ser Şengalê ku bi hevpeymanî di 9'ê Cotmehê de bi PDK'ê re pêşxist, dîsa ruxmî ku xwedî li du generalên xwe yên ku bi bala-firên tirkan hatin kuştin xwedî derneketin dide xuya kirin ku rêveberiya Iraqê jî di nav vê karê de ye û ev jî dide xuyakirin ku rêveberiya Kazimî piştgirî dide êrîşên dewleta tirk. Niha êrîşa 17'ê Nîsanê vê rastiyê hîn zêdetir derxist holê.

Qereqolên dewleta Tirk û PDK'ê li her derê li rex hev in

PDK di 14'ê Gulana 1997'an de di Başûr de piştgirî dabû dewleta tirk. Dîsa di şerê 1992'an de jî tangên Tirkîyê di deriyê sînora yê Xabûrê re derbas bûn û Heftanînê di Başûr de dorpêçkirin. Niha jî ev bi piştigiriyê PDK'ê berdewam dike. Jixwe ji Bamernê heya Şeladizê Tirkîye Mît'ê saz kiribû. Qereqol bi rêxistin kiribû, qadên

hewayî çêkiribû. Ango bicîhbûneke wî ya leşkerî ya girîng heye. PDK dibêje ku em piştgirî nadin, em di nîvengê de disekin lê belê; qereqolên dewleta tirk û PDK'ê li her derê li rexê hevdu ne. Lê belê li tu derê rewşeke ku qereqolên PDK'ê û kampên gerîlla ligel hevdu bin tune. Di tu bajarekî de saziyên PKK'ê tune ne lê belê,

saziyên dewleta tirk hene. Pêşmergeyên PDK'ê, avahiyên Mît'ê û qereqolên tirkîyê diparêzin, ewlekariya wan digirin û pêwîstiyên wan pêşwazî dikin. Vaye tê ravekirin ku bi cilên pêşmergeyan û erebeyên PDK'ê leşkerên tirk tînin birîn û anîn, heya Şeladizê tînin. Ji vê derê ji bo ku Kurojaro bigirin di bejahiyê de tevdigerin. Ev di şerê Zapê yê 2008'an de wiha nebibû. Di 2008'an de PDK jî li dijî wî derket. Gelê Kurd li Amediyê, Bamernê, Şeladizê derkete li pêş tangên tirkan, rê nedan ku tevger bikin. Ji

“Ev şer, şerekî ku çarenûsa dîrokê biguherîne ye, şerekî ku dîrokê jinûve binivsîne ye. Gerîlla bi vê zanebûnê tevdigere”

ber vê yekê dewleta tirk bi dizî ji Bakûr ve xwest Şikefta Birîndaran bidest bixe. Niha jî sahaya Başûr ji dewleta tirk re vekiriye, ji gerîla re girtî ye. PDK tevahiya derfetên xwe ji tevgerandina artêşa tirk a di şerê li dijî gerîlla de ji bo ku van qadan bixe destê xwe pêşkeş dike. Ji bo ku gerîla bi destê dewleta tirk were pelçiqandin çi ji destê wî tê dike.

Windahiyên wan pir zêde ne, dewleta Tirk li ber şikestinê ye

Li hember êrîşên heyî gerîla bi qehremanî têkoşin dimeşîne. Firokeyên wan nekarîn dakevin. PDK ji bo ku wan xelas

bike derî ji wan re vekir. Leşkerên tirk ji bejahî anî û xwest wan bigîhîne Kurojaro. Tabi gerîla li wan jî dide. Windahiyên wan yên mezin çêbûn. Dewleta tirk li ber şikandinê ye. Ji xwe Hulusî Akar ji bo ku rewşê kom bike yekser kete dewreyê. Destpêkê hinek kuştîyên xwe dan. Piştî lê mêzekirin ku kuştîyên xwe bidin ewê rewş berovajî li wan vegere. Ji ber ku kuştîyên wan pir zêde ne. Li ser vî bêdengbûn, veşartin. Lê belê ne mumkune ku bikaribin veşêrin. Berxwedaniya gerîla bi rastî jî bi qehremanî ye. Gerîlla bi amadekariye, ewê teqez encam bigire, serkeftin bidest bixe. Li ser vê esasê ez tevahiya femandariya HPG û YJA STAR silav dikim, serkeftina wan pîroz dikim. Şehîdên qehreman yên vê berxwedanê bi rêz û minet bibîr tînim. Ev şer bi rastî jî şerekî ku çarenûsa dîrokê biguherîne ye, şerekî ku dîrokê jinûve binivsîne ye. Gerîlla bi vê zanebûnê tevdigere. Bi ruhê fedayîtiya Apoyî heya dawiyê berxwe dide. Dewleta tirk çiqas têkilî û îttîfaqan pêşbixe jî, piştigiriya her cure paşverûtî, pergala modernîteya kapîtalîst û kurdên hevkar bigire jî gerîlla têkoşîna xwe ya li hember dagirkerî û îxanetê di xeta qehremaniyê de dide berdewamkirin. Ya ku biserkeve jî wê berxwedaniya gerîla be.

Rastiya PDK'ê derkete holê

Divê rewşa PDK'ê rast were fêmkirin û nirxandin. Berê jî rewşa wî ji vê cudatir nebû. Ji ber ku hêzeke wek PKK'ê ku di xeta azadiyê de têkoşin dimeşand tunebû, PDK jî wek ku hêzeke netewî ya kurde, wek rêbertiyek netewî ye dihate fêmkirin. Bi vê şeklê Kurd dihatin xapandin û hêza Gelê Kurd ji bo îxanet û hevkarîyê dihate beralîkirin. Ev lîstokek bû. Rêber Apo û PKK ev lîstok xerab kirin. Rastiyan derxistin holê, rûpoşên wan daxistin. Rastiya PDK'ê jî bi vê şeklê derkete holê. Di esasê xwe de PDK berê jî pir cuda nebû. Berê jî tevgereke malbatî û eşîrî bû. Şêrê ku PDK 'ê dida meşandin jî şerê eşîrî bû. Şerê li Başûr mala Barzanî serwerkirinê bû. Şerê

ku niha dimeşîne jî şerekî bi vî şeklê ye. Divê tu kes vê ji nedîtî ve neyê. Li holê rewşeke wisa ya rêvebertiya Başûr tune; pirsgirêka ewlehiya malbata Barzanî heye.

Dewleta Tirk û PDK xwe dispêrin rewşa êrişan û qaçaxcîtiya petrolê dikin

Dewleta tirk û PDK xwe dispêrin vê hawira êrişê û bi hev re qaçaxcîtiya petrolê dikin. Di qadê de serwer bûne. Mînak ji bo qezenca rojane ya Deriyê Xabûrê qala yek mîlyon dolar tê kirin. Vî pereyê hemî PDK digire. Berê bi kurên Saddam Huseyîn ve vî karê qaçaxiyê dikirin, tîcareta veşartî dikirin. Niha jî bi dewleta tirk re, bi malbata Erdogan re bi Akp'yî yên din re vê tîcaretê dikin û rojane milyon dolaran qezenç dikin. Li Washington û Stenbolê çiqas mîrasiya Mala Barzaniyan heye ev eşkere bû. Berê dihat gotin tenê li Stenbolê mîrasiya wan heye lê niha derket holê ku li Washingtonê jî heye. Bûne milyarderê dolaran. Dixwazin xanedantiya Mala Barzanî û şaneyê wî ya berjewendiyan çêbikin. Ev 30 sale dibin navê statuya Kurdistanê de mêtîngeriyeke bi vî şeklê dimeşînin. Di encamê de êdî li Başûrê Kurdistanê kêr gihastiye hestî. Civak liber serhildanê ye. PDK'ê ewlehiya xwe bi dewleta tirk ve daye girêdan û bi van têkiliyan Başûrê Kurdistanê mêtînin dike. Bi taybet jî divê gelê Başûrê Kurdistanê vî baş bibîne. Divê rewşenbîr û hûnermendên Başûrê Kurdistanê vî baş bibînin. Ango ji Biradostê heya Heftanînê ev herêm firotiyê dewleta tirk.

Her der qada şer e

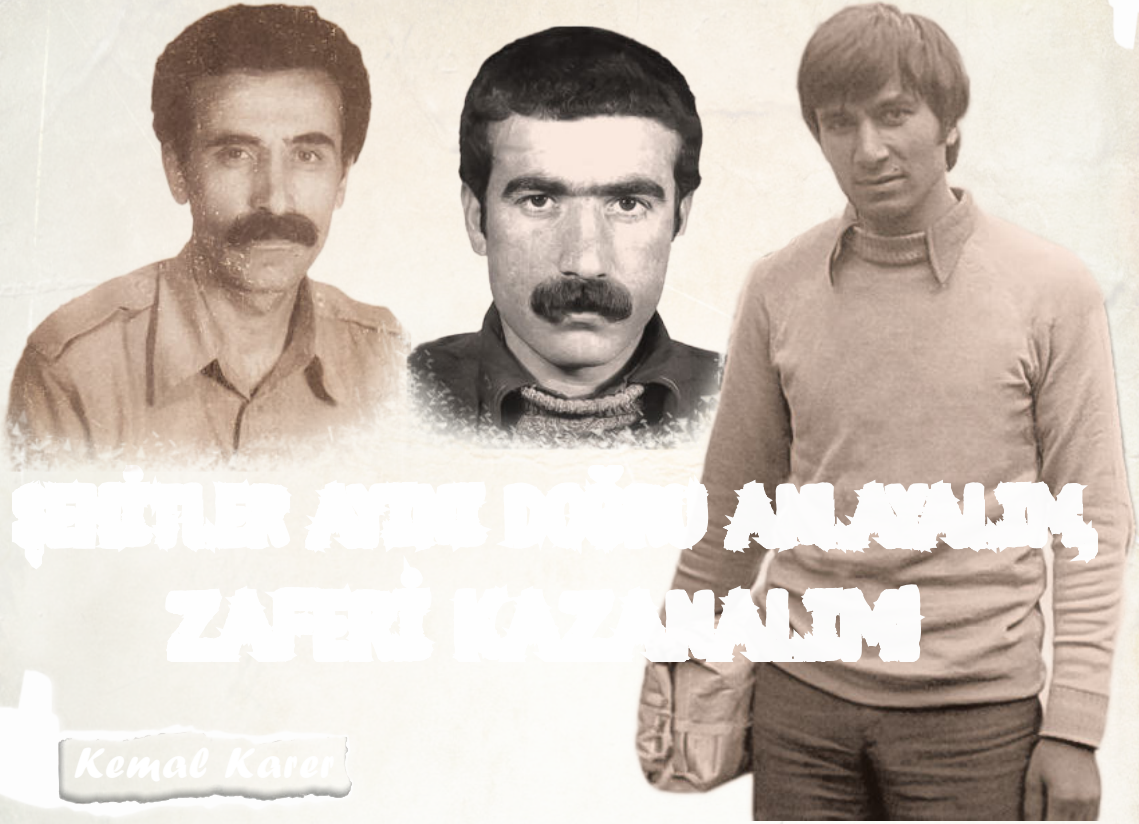
Me qala wate û hedefa êrişên 17'ê Nîsanê kir. Berdewamiya êrişên 23'ê Nîsana 2021'an e. Armanç qedandina Heremên Parastina Medyayê, gerilla bi temamî ji holê rakirin û temam kirina qirkirina

Kurdistanê ye. Ji ber vê yekê jî gerilla bi qehremanî berxwe da. Bi hezaran şehîd da. Li Heftanînê, Metîna, Zap, Avaşîn, Cîlo, Xakûrkê û Garê berxweda û serkeftin bidest xist. Niha jî berxwedaniyeke herî watedar li hember êrişên Zap û Avaşînê de dide nîşandan. Ev şer şerekî ku divê ji aliyê Kurdan ve teqez were serxistinê ye. Hebûn û azadiya Kurdan girêdayî serxistina vî şerê ye. Li ser bingeha azadiya Kurdan ewê Tirkiye û Rojhilata Navîn û cîhan demokratîk bibe. Ji ber vê yekê di vî şerê de erk dikeve li ser herkesî. Di vî şerê de serkeftina gerilla herkesî eleqedar dike.

*"Di vî şerê de
erk dikeve li ser
herkesî. Di vî şerê
de serkeftina gerilla
herkesî eleqedar dike"*

Ev ji bo herkesî tê wateya serkeftinê. Ji ber vê yekê divê wek temaşevanan li vî şerê neyê mêzekirin, jê dûr neyê sekinandin. Divê şer tenê li Avaşîn û Zapê jî neyê dîtin. Divê mirov her derê wekî qada şer bibîne. Her cihê ku faşizma AKP – MHP'ê heye werin hedef girtin. Li ser vî esasê divê herkes tevî têkoşînê bibe.

ŞEHİTLER ANINI DÖNÜŞ ANLAMALIM, ZAFERİ KAZANALIM

Kemal Karer

Partimiz PKK, bir şehitler partisi olarak gerçekleşmiştir. Tıpkı halkların en sevdiklerini toprağa gömme ve ardından da o alanı yurt tutma haki-katinde olduğu gibi partimizin kuruluş ve varoluş hakikati de PKK'de şehit yaşamlarına doğru karşılığı üretme çabası olarak anlam bulmuştur.

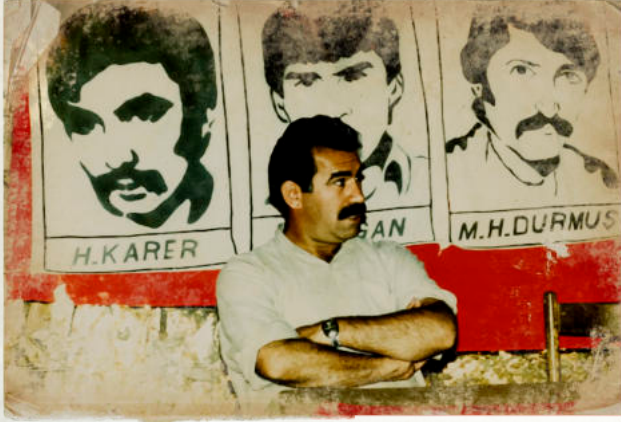
Bu anlamda Partimiz PKK'nin tarihinde anlam kazanan her büyük hamlede mutlaka bir şehadet gerçeği bulunmaktadır. PKK'nin kuruluşu bile bir şehide bağlılık ve onun anılarına anlam kazandırmak adına olmuştur. Yani Başkan APO, 18 Mayıs 1977 tarihinde şehit düşen Haki KARER yoldaşın anısına sahip çıkmak adına partileşme kararı almıştır. Bu kararla Başkan APO, 18 Mayıs 1977 tarihinden 27 Kasım 1978 tarihinde gerçekleşen partimizin kuruluş toplantısına kadar yürüttüğü bütün toplantı ve tartışmalarda şehadete doğru anlam verip, anısına bağlılığın kararlaşması olarak işlemiştir. Çünkü Başkan APO, Haki KARER yoldaşın şehadetinden çok etkilenmiştir. Ki, düşmanda bu gerçeği bildiğinden ajan-provokatörlerini bunun için devreye koymuştur.

Başkan APO, herkesin kendisinden

kaçtığı, herkesin Başkan APO'yu yalnızlaştırmaya çalıştığı en zor zamanlarda Haki KARER yoldaşla tanışmıştır. Daha çocukluk zamanlarında Kürtlüğünün farkına varmaya başlayan Başkan APO, sürekli bir arayış içinde olmuştur. İlk başlarda geleneğin dışında bir alan olarak seçtiği avcılık serüvenlerinde, Muhammed'in İslam'ında, devletin memurluğunda ve en son çağın kutup yıldızı gibi parlayan sosyalist ütopya da gerçeğin arayışına çıkmıştır. Ama aynı zamanda da en yakın çevresi tarafından yapılan telkinlerle de içten içe bir korku çeperiyle kuşatma altına alınmaya başlanmıştır. Korku, aynı zamanda merakın ve ilginin de kaynağı olmuştur. Böylece Başkan APO, Kürt ve Kürdistan kavramlarında derinleştikçe yalnızlaşmaya da başlamıştır. Bilinçte derinleşip netleştikçe çevresinde de tekleştirme ve yalnızlaştırma yoğunlaşmıştır. Yalnızlaşma Başkan APO' da giderek ölümsüz yoldaşlık sevdasına dönüşmüştür. Tam da böylesi bir kuşatma altındayken Haki KARER yoldaşla tanışan Başkan APO, Kürt ve Kürdistan hakkındaki ilk düşüncelerini Haki yoldaşla paylaşıp düşüncesini sorduğunda "Söylenmesi gerekenleri

söylediniz, onlara ek olarak söylenecek bir şey yok.” yanıtını alarak yoldaşlık sürecini başlatmıştır. Nitekim Başkan APO Haki yoldaşla olan anılarını paylaşırken “Hiçbir zaman karşılıklı tartışmadık. Adeta birbirimizi bakışlarımızdan anlamaya başladık. Bir göz göze gelmemiz bile bize yeterli oluyordu.” demiştir.

Elbette bu gerçeklik, tek başına bir düşünsel buluşma ve birbirine katılma diyalektiğinden de öte bir durumu anlatmaktadır. Çok kısa bir zaman diliminde bilinç düzeyinin derinliklerinde muazzam bir ruhsal şekillenmeyi de yakalamışlardır. Bundan hareketle Başkan APO, Haki KARER yoldaşla ilişkisini “Benim gizli

ruhumdu” diye tanımlamıştır. Dolayısıyla da Haki KARER yoldaşın anısına bağlılık gereği Başkan APO, partimiz PKK’nin kuruluş kararını almış ve karar sürecini şöyle değerlendirmişti: “Başta Haki KARER yoldaş olmak üzere, biz ilk şehitlerimizin anılarına bağlılık sözünü verirken, gerçekleri bu biçimde anlamaya ve açıklamaya çalıştık. Şehitlerimizin anısına en anlamlı bağlılığın, onların davalarını daha da yüceltmek ve görevlerimizi ertelemeksizin yerine getirmek biçiminde olacağını bilerek böyle bir anlayışla görevlere sarıldık. Bu temelde PKK’nin ilanına ve inşasına cesaret edebildik. Unutulmamalıdır ki, bu ilk şehitlerimizin büyük anısı altında ezici bir durumla karşılaşmamak, onlara yanılığın bir yaklaşımın getireceği ahlaki çöküntüyü ve yılgınlığı kabul etmemek için, yan etki ve koşulu göz ardı etmeden atılması gereken en doğru devrimci adımın ne olduğunu görerek buna yöneldik. Bunun sonucunda parti programımız ortaya çıktı. Bu adım ne anlama gelir? Bu anıya bağlılığın bir

parti ilanına dönüştürülmesi anlamına gelmektedir. Bunun için yoğun bir pratik faaliyet yürüttük. Program yazımının üzerinden daha bir yıl gibi bir zaman bile geçmeden, parti ilanını gerçekleştirdik. İşte bu olay şehitliğin ne kadar kudretli bir olay olduğunu ortaya çıkardığı gibi bu, anılara doğru bir karşılık vermenin sağlam yolunun böyle olduğunu da ortaya koymaktadır.”

Mücadele Tarihimiz Haki KARER’le Partileşirken, Halil ÇAVGUN Yoldaşla Ulusal Gerçekliğini Açığa Çıkarmıştır

Haki KARER yoldaşın şehadetinin tam da birinci yılında, yine Haki KARER yoldaşın afişlerini Hilvan’da asarken

*Başkan APO;
“Partimizin şehitlerin
anısına bağlılık temelinde
oluştüğünün kesin kanıtı
yaşadığımız pratiktir”*

Halil ÇAVGUN yoldaş, 18 Mayıs 1978 tarihinde şehadete ulaşmıştır. Halil ÇAVGUN yoldaşın şehadeti ise, Kürdistan devriminin ilk başta işbirlikçi, hain güruhlara karşı geliştirilmesinden geçtiğini öğretmiştir. Böylece mücadele tarihimiz Haki KARER’le partileşirken, Halil ÇAVGUN yoldaşla ulusal gerçekliğini açığa çıkarmıştır.

Haki KARER yoldaşın anısını yaşatma iddiasıyla yola çıkan Partimiz PKK, hızla kendisini 1 Mayıs Dünya Emekçi gününün evrensel ruhunu sahiplenerek kendi anma ve kutlama günü yaparken enternasyonalist karakterini de 1 Mayıs şehitlerine duyduğu bağlılıkla güçlendirmiştir. Yine ilk etkilendiği Türkiye gençlik hareketinin devrimci önderlerinden Deniz Gezmiş’in 6 Mayıs 1972’de idamını, 18 Mayıs 1973’de işkence tezgahında “ser verip sır vermeyen” İbrahim KAYPAKKAYA’yı; 18 Mayıs 1982 yılında “su dökmeyin, su ihanettir” diye haykıran “Tarihin Şen Çocukları” Dörtler’le, 3 Mayıs 1983 yılında ulusal birliğin sembolü Mehmet KARASUNGUR yoldaşın şehadetiyle Mayıs

ayı Partimiz PKK tarihinde bir şehitler ayı olmuştur.

Şehitler ayını aynı zamanda Başkan APO; "Partimizin şehitlerin anısına bağlılık temelinde oluştuğunun kesin kanıtı yaşadığımız pratiktir.

Bu aynı zamanda tümüyle gerçeklerimize doğru yaklaşmak, gerçeklerimizi ilerici ve devrimci yönde değiştirmek, bunun için örgüt olmak, bu örgütün gözü pek militanları haline gelmek, fikren derinleşmek ve pratikte keskinleşmek anlamına da gelmektedir. Bunun etkile-
rinin sürekli yoğunlaşmasının, ulusal direnişin gelişmesi olduğunu biliyoruz. Bu, PKK'nın çekirdeğinin yetkinleşmesidir. Bütün bunlar da halkın siyasal ve askeri ordulaşması demektir. İşte şehitlerin ordulaşması derken; onların kıvılcık bir şerit, bir ana damar ve bir bel kemiği gibi bütün varlığımızı baştan sona kadar eklemlendiren, bağlayan ve hayat veren değerler" olarak tanımlamaktadır.

Şehit Anısına Bağlı Olmak, Hayatı Ve Yaşamı Şehidin Duygularıyla Hissetmek, Duyumsamak Ve Bilince Çıkarmaktır

Mayıs ayı, şehitler ayı derken arkasındaki bu gerçekliği doğru anlamadan anın güncel görev ve sorumlulukları da doğru anlaşılamaz. Şehit anısına bağlı olmak, hayatı ve yaşamı şehidin duygularıyla hissetmek, duyumsamak ve bilince çıkarmaktır. Tıpkı Başkan APO'nun Haki KARER yoldaşın anısına yürüttüğü bilinçlendirme, örgütlenme ve eyleme geçme çalışmaları gibi şehit anılarının bizlere yüklediği görev ve sorumlulukların gereğini de yerine getirebiliriz.

Bu, aynı zamanda anıya da doğru bağlanmanın göstergesidir. Bir şehitler partisi olan partimiz PKK, anın ve tarihin temel görevlerini de şehitlere bağlılık temelinde planlamaktadır. İçinde bulunduğumuz

"kendimizi şehitler çizgisinin örgütlü genç militanları haline getirerek, yine kendimizi örgütlenmiş ve eyleme geçmiş hakikat kılarak şehitlere layık olabiliriz."

tarihi süreci Partimiz "Özgürlük Zamanı" hamlesi olarak tanımlamıştır. Dolayısıyla şehitler partisinin taraftarları, sempatizanları ve kadroları olarak tarihin ve anın görevlerini şehitler hassasiyeti üzerinden anlayarak kendi görev sorumluluklarımızı da doğru tanımlayabiliriz.

İnsanlık ve toplumlar da kendi değer sistemini yaratırken aslında bu gerçekliği esas almıştır.

Toplumlar yurt tutarken de bu değer sistemini benimsemişler ve yurtseverlik bilinçlerini ona göre oluşturmuşlardır. Yani en sevdiklerinden biri öldüğünde bile ona sevgilerini göstermenin bin bir ritüelini oluşturmuşlardır.

Ülkeler, tapınaklar, mabetler, anıt mezarlar böyle bir bağlılık sonucu oluşmuştur. Nitekim dinler bile esas olarak mezarlıkları ve mezarları böyle kutsamıştır. Her din, kendine uygun ritüeller yaratmıştır. İslam dini de mübarek kıldığı her günden önceki günü, yani arife gününü mezarlık ziyaretlerine atfetmiştir.

Bırakalım bizim ülkemizde tapınaklar, mabetler oluşturmayı; biz hala bir mezar yapacak özgür bir ülkeden yoksunuz. Elli yıllık mücadele tarihimiz neredeyse bizden elli bin şehit almıştır. Geleceğin genç nesilleri olarak çoğuna karşı sevgi ve şükranlarımızı sunacak bir mezarları bile yok. Dolayısıyla Kürdistan gençliği ve elli bin şehidin ardılları olarak onlara karşı borcumuzu ancak onları kendimize birer rehber kılarak yerine getirebiliriz. Yani Başkan APO'nun söylediği gibi şehitler ordusunun yılmayan genç fedaileri olarak görev ve sorumluluklarımızın bilincine vararak, kendimizi şehitler çizgisinin örgütlü genç militanları haline getirerek ve yine kendimizi örgütlenmiş ve eyleme geçmiş hakikat kılarak şehitlere layık olabiliriz.

Bawer Ceng

Kürdistan'da kölelik tarihi kadar eskilere dayanan bir özgürlük mücadelesi tarihi vardır. Bin yıllardır işgalcilere karşı sürekli varlık mücadelesini yürütmektedir. İskender ordularına, Bizans istilalarına, Pers ordularına, Arap fetihlerine, Orta Asya yurtsuzlarının talanlarına, Osmanlı-Selçuk sömürülerine, TC faşist boyunduruğuna ve daha başka birçok kesimin saldırılarına karşı sürekli direnişte kalmıştır. Bazen mirler, bazen begler, bazen aşiretler, bazen aydınlar, bazen önderler ortaya çıkmış; ordular kurmuş, isyanlar, serhildanlar başlatmışlar. Farklı yerlerde, farklı zamanlarda ama ortak amaç ve özgürlük hedefi ile egemenlere ve işgalcilere karşı başkaldırmış, savaşlar vermişlerdir. Bu direnişlerin birçoğu hedefe ulaşmadan kanlı katliamlarla bastırılmış, özgürlük hayali bir başka sefere ertelenmiştir. Bu durum ta ki PKK ortaya çıkana kadar böyle devam etmiştir. Tüm bu katliamlardan, soykırım saldırılarından büyük dersler çıkarmış,

tüm bu zalim, egemen ve soykırımcıların yöntemlerine karşı strateji geliştirmiştir. PKK, Kürt halkı için kendini savunma ve korumanın dergâhı gibi çalışmış, bir ocak gibi bilinçlendirmiş, kendi olma cesaretini ortaya çıkarmıştır. Ama en önemlisi de kendisini nasıl savunacağını, varlığını nasıl koruyacağını, özgürlüğünü nasıl sağlayacağını öğreten bir okul olmuştur. Kürt halkı için bir ordu kurmuş ve nasıl savaşarak özgürleşeceğini yolunu göstermiştir. Bu yol gerillacılıktır. Kırk yıllık savaş tecrübesi ve direnişi ile yenilmez bir iradeye ulaşan Kürdistan gerillası, faşist-soykırımcı egemenlere karşı özgür Kürt ve Kürdistan'ın umudu olmuştur.

Kürdistan'ın son elli yıllık tarihine damgasını vurmuş gerilla Kürt anayurdunun tek teminatı ve özgür vatanın garantisidir. Bundan önce soykırımlarla katliamlardan geçirilen bir halkın tarihini değiştirerek dirilişi gerçekleştirmiştir. Her gün ezilen, sömürülen soykırımlardan geçirilerek cehenneme dönen

yaşamını bayrama çevirmiştir. Bu nedendir ki inkâr ve imha ile yüz yüze gelmişken ve yok olmanın kıyısındaiken gerilla sayesinde kurtulmuştur. O yüzden Kürdistan gençliği gerillalaşmış, gerillacılık bir yaşam biçimi olmuştur.

Gerilla Kürt halkı için fidana can veren su misali dirilme sembolü olmuştur. Öyle ki Kürt halkı hiç kimsenin adını bile ağzına alamadığı bir halk olmaktan çıkmış, tüm dünyaya var olduğunu göstermiştir. Dört parça Kürdistan ve tüm dünyada Kürt halkının tek temsilcisi ve koruyucusu Kürdistan özgürlük gerillası, Kürt halkı için yaşanılabilir bir yaşam yaratmış, kazanımlar sağlamıştır. Bununla da kalmamış Kürdistan gençliği için bir yuva, irade olma, kendi olma, intikam alma, ezildiği düşmanından intikam alma adresi olmuştur.

KDP ihanetçileri halkı yüzüstü bırakarak kaçarken, gerilla imdatlarına koşmuştur

Tüm bunların yanında özgürlük mücadelesinde halklaşarak tüm Kürdistan halkını devrimcileştirmiş, devrimci halkın özgürlük savaşında öncü rolünü üstlenmiştir. Sömürgecilere karşı halkın direniş kimliği olarak dilden dile dolaşmış, nerede mazlumlara bir saldırı olmuşsa yanı başında belirerek onu katliam ve soykırımlardan kurtarmıştır. Faşist-

soykırımcı TC devletine karşı, onun artığı Daiş ve tüm insanlık düşmanı çetelere karşı Kuzey Kürdistan dağlarından ve şehirlerinden Şengal Dağı'na kadar nerede bir saldırı varsa halkın önünde onlar için direnmeyi ve özgür kalmayı öğretmiştir. Kuzey Kürdistan halkını elli yıl boyunca faşist TC soykırımlarına karşı amansız bir mücadele ile savunmuş, onu kimlik sahibi yapmış, siyasi bir irade haline ve özgürlük için mücadele eden bir halk haline getirmiştir. Şengal Dağı'ndan Musul Ovalarına Êzîdî halkı ile birlikte savaşmış, Êzîdî halkına kendini savunmayı öğreterek kendi kendisini savunur ve yönetir hale getirmek için çalışmış ve bunu da 73 ferman atlatmış bu kadim halka armağan etmiştir. Kobanê'de ve tüm Rojava Kürdistan'ında halkı on yılların sömürsünden kurtarmıştır. Rakka'da halka kendisini nasıl özgürleştireceğini, nasıl koruyacağını göstermiş ve örgütlülüğünü geliştirmiştir. Başurê Kürdistan'ı, Kerkük'ten Mexmur'a, Duhok'tan Hewlêr'e kadar Daiş'in katliamlarına karşı yine savunup halkın yanında olan Kürdistan özgürlük gerillası olmuştur. KDP ihanetçileri halkı yüzüstü bırakarak kaçarken gerilla imdatlarına koşmuştur. Hakeza Kerkük'te, Hewlêr'de ve Mexmur'da gerilla halkın feryadına yetişmiştir. Kuzey Kürdistan'ın her karışında halkı savunmak korumak için

“ O yüzden Kürdistan gençliği gerillalaşmış gerillacılık bir yaşam biçimi olmuştur ”

"Gerilla, Kürdistan halkı için sadece bir kurtarıcı olmamış aynı zamanda halk için öğretmen olmuştur"

"Gerilla, yeniden gençliğe ruh, umut, yaşam ideali olmuştur"

bedel ödemiştir. Gerilla, Kürdistan halkı için sadece bir kurtarıcı olmamış aynı zamanda halk için öğretmen olmuştur. Halkın kendini koruması, savunması için savaşmayı, iradeleşmeyi, bilinçlenmeyi de sağlamıştır.

Halkın en kıymetli gençleri onur ve şeref yolu olarak özgürlük gerillalarında saf tutmuşlardır

Gerillalar yıllar boyunca Kürdistan'ın her karış toprağında Kürdistan'ın varlık ve özgürlük mücadelesi için savaşırken aynı zamanda ayak bastığı her yerde Kürt halkını da devrimcileştirmiş, Devrimci Halk Savaşına da bu şekilde öncülük yapmıştır. Halk ile birlikte mevzilerde direnişi geliştirmiş, halkın öz savunma örgütlemesini kendisi kurmuştur. Bu şekilde halk ve gerilla Kürdistan halkının kazanımlarına kazanım katmış, her gün Kürdistan coğrafyasını biraz daha özgürlüğe yaklaştırmıştır. Bu şekilde de Kürdistan'ın en yetenekli, bilinçli, özgür ruhlu, iradeli asi kızlarının ve oğullarının akın ettiği saflar haline gelmiştir. Halkın en kıymetli gençleri onur ve şeref yolu olarak özgürlük gerillalarının yanında saf tutmuşlardır. Bu şekilde gerilla yeniden gençliğe ruh, umut, yaşam ideali olmuştur. On binlerce gencin gerillaya katılmasıyla da gerilla Kürdistan gençlik ordusu haline gelmiştir. Bu yüzden ki özgürlük gerillası, düşmanın korkulu rüyası haline gelmiştir. Düşmanın, işgalcinin uykularını

kaçırmıştır. Faşist, sömürgeci soykırımcılar ve satılık işbirlikçi çeteleri, gerillayı hedef haline getirmişlerdir. AKP-MHP-KDP gibi varını yoğunu gerillaya karşı savaşmaya yatıran Kürdistan düşmanları Zap ve Avaşin'de elli yıldır yapamadıklarını yapmak istiyorlar; gerillaya darbe vurmak istiyorlar. Bu yüzden en vahşi yöntemler ile gerillanın üzerine gidiyorlar. Buna karşın kahraman Kürdistan gerillası bu kalles takımının saldırılarını onlara karşı çevirerek elliinci özgürlük mücadelesi yılında bu mücadeleyi tüm özgür insanlığın zaferi yılına dönüştürme hamlesini başlatmış durumdadır. Kürdistanın en onurlu gençlerini katletmek isteyen bu katil sürülerini tarihin çöplüğüne atmanın zamanı gelmiştir. O yüzden de zaman gerilla zamanıdır, gerillalaşma zamanıdır. Tüm Kürdistan gençlerinin kendi olma, özgürlük saflarında özgürlük halayına durma zamanıdır. Özgür dağlarda gerilla saflarında mücadeleye katılmak kadar, özgür gençlik cesareti ve bilinciyle bulunulan her yeri gerilla alanı haline getirme ve bu zaferin birer muzaffer olarak tarihe adını yazdırma zamanıdır.

ŞEHİTLER AYI BİRLEŞİK MÜCADELEYE ÇAĞRIDIR

Sinan Dergim

Mayıs Şehitler Ayı'nda Haki Karer yoldaştan Deniz Gezmiş'e, Deniz Gezmişlerden İbrahim Kaypakkaya'ya demokratik ve özgür yaşama heyecan ve ruh katan Mayıs Ayı Şehitleri şahsında tüm devrim şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. Demokratik özgür yaşama ulaşma amaçları ve bu amaca ulaşmak için gösterdikleri devrimci tutumları tüm canlılığıyla yaşamaktadır. Demokratik özgür yaşama ulaşma kararlılığında yolumuzu aydınlatan bir meşale olarak anıları sonsuza kadar mücadelemizde yaşayacaktır.

Kendi gerçekliğimizi onlarla daha iyi anlıyoruz, onlarla anlamlandırabiliyoruz. Hangi yolda ve nasıl yürüyeceğimizi daha net görebiliyoruz. Bundan dolayı şehitler gerçeğini daha derinlikli anlama, doğru tanıma ve şehitlerin yolunda başarılı bir

"Şehitler gerçeğinin derin bilincine varmak, onların anısına doğru sahip çıkmayı gerektirmektedir"

şekilde yürümekle yükümlüyüz. Önder APO, doğru yaşamın her zaman şehitlerin kendisi olduğunu belirtmiştir. Şehitleri, özgürlük mücadelesinin gelişiminde yaşayan canlı gerçekler olarak ifade etmiştir. Şehitlerimiz bugün; insanlığı aydınlatan Önderlik ve parti gerçeğinde, her türlü saldırıya karşı kahramanca direnen gerilla gücünde, halkımıza ve tüm insanlığa yol gösteren en temel değerler olarak yaşamaktadırlar.

Büyük amaçlar edinen ve başarmakta kararlı olan herkesin edineceği ölçü, şehitler gerçeği

olmaktadır. Şehitler gerçeğinin derin bilincine varmak, onların anısına doğru sahip çıkmayı gerektirmektedir. Demokratik ve özgür yaşam arayışında bu kadar bilinçli insan yaşamını ne için verdi? Nasıl bir yaşam tutkuları ve özlemleri vardı? Şehadete giderken son nefeslerinde neyi söylediler? Ne için ve hangi hakikati ifade etmek için gözlerini kırpmadan kendilerini kahramanca feda ettiler? Bu

soruların cevabını ne kadar derin ve doğru anlarsak o kadar kendi gerçeğimizi doğru çözümlemiş ve anlamış oluruz. Kendimizi doğru yaşama ve mücadeleye çekmiş oluruz. Zafere daha güçlü, daha kararlı, daha bilinçli yürüeyebiliriz.

6 Mayıs 1972 tarihi Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edildikleri gündür. Bu üç devrimci dünyada gelişen 68 Gençlik Hareketi'nin en radikal, en cesur, sömürüye, zulme, baskıya karşı isyan eden ve halkların birlikteliğine sonuna kadar bağlı kalan bir duruşu temsil etmişlerdir. Genç yaşamlarına büyük anlam katan, idam sehпасına giderken bile bu yaşamın anlamını derinden yaşayan ve onun gururunu taşıyan insanlar olmuşlardır. Mahkeme salonuna girerken düşmandan hesap soran yürüyüşün, idam sehпасına giderken

belirtmiş ve bu dersler ışığında şehadetlere her zaman anlamlı cevaplar oluşturmuştur. Önder Apo, PKK Hareketi'nin Haki Karer yoldaşın anısına doğru bağlı kalmanın ve sahip çıkmanın bir gereği olarak ortaya çıktığını ifade etmiştir. Denizlerin şehadetinden de yeni bir devrimci mücadele başlatmayı ve mücadelenin kısa sürede kesintiye uğramaması sonucunu çıkarmıştır. Önder APO bu devrimcilere bağlılığın gereğini kendisi açısından bir borç bilmiş ve yeni bir devrimci mücadele başlatma sözünü vermiştir. Bugün halkların demokratik birliğini, kardeşliğini dillendirip izlerken, bunda Önder APO'nun Denizlere, Mahirlere verdiği sözün rolü belirleyici olmuştur. Bugün mücadele çizgimizde o büyük devrimcilerin özlem duydukları yaşam demokratik ulus modelinde hayat buluyor ve

"Devrimcilik ancak şehadet gerçeğini doğru okumayla ve cevap olmayla karşılanacak ise bu görevlerimize doğru yaklaşarak sahip çıkmayı bilmeliyiz"

ise ölümü yenmiş onurlu bir duruşun sahibi olmuşlardır. Halen de Denizlerin mahkeme salonuna yürürken düşmana meydan okuyan yürüyüşlerini ve mahkeme salonunda yaptıkları konuşmalarıyla faşizmden bu kadar cesurca hesap sormalarından etkilenmeyen yoktur. Onlar devrimciliğe heyecan ve ruh vermişlerdir. Önder APO, Denizler idama götürüldüğünde Mamak Zindanı'ndadır. Önder APO, her şehadetten çıkarılması gereken derslerin olduğunu her zaman

mücadelemizde yaşıyorlar.

2022 yılının Mayıs ayını karşılarken düşmanın Kürt halkı üzerinde soykırım saldırıları sürmektedir. Devrimci ve sosyalist hareketler olarak çıkarılması gereken dersler ve cevap olmamız gereken görevler bulunmaktadır. Devrimcilik ancak şehadet gerçeğini doğru okumayla ve cevap olmayla karşılanacak ise bu görevlerimize doğru yaklaşarak sahip çıkmayı bilmeliyiz. Çıkarılması gereken dersleri doğru okumalıyız. Mayıs Ayı

Şehitleri'nden çıkarılması gereken ders birleşik mücadeleyi her alanda geliştirmek ve soykırımcı saldırıları boşa çıkararak halkların demokratik birliğini yaşatmaktır. Bundan dolayı sömürgeci, soykırımcı faşist saldırılara karşı öncelikle geliştirilmesi gereken tutum her alanda gerillalaşarak düşmanı kahreden can alıcı darbeler vurmak ve bunu her alanda geliştirmektir. Bu hem devrimciliğin hem de sosyalist olmanın gereğidir. Dünyanın herhangi bir yerinde ve bu tanımadığımız, bilmediğimiz bir yer bile olsa sömürü, baskı ve kölelik dayatılıyorsa, buna karşı çıkmadan, tutum almadan hiç kimse kendini özgür, sosyalist ve devrimci olarak tanımlayamaz. Çünkü sosyalizm insanlığın evrensel ve yaşamsal temelini oluşturmaktadır. Yerel özgünlükleri kendi

uygulanmaktadır. Özgür yaşamın savunucu ve koruyucu gücü olan gerillaya dönük kimyasal silahlar kapitalist sistemin tüm teknik gücüyle beraber kullanılmaktadır. Önder APO'ya ve Zap alanında gerillaya yönelik başlatmış oldukları saldırılarla Kürt halkına yönelik soykırımı başarıya ulaştırmak istemektedirler. Tarihten çıkardığımız dersler bize göstermiştir ki bu sadece Kürt halkına uygulanan bir soykırım olmayacaktır. Bu soykırımda en büyük felaketi yaşayacak olan insanlığın özgür yaşamı ve özlemi olacaktır. Bundan dolayıdır ki günümüzde sosyalizmin bir ölçüsü de Önder APO'ya, özgür yaşam gerillasına ve Kürt halkına yönelik yürütülen saldırılara karşı çıkmaktır. Bu saldırılara karşı aktif mücadelede yer almaktır. Aksi halde

"Sosyalizm insanlığın evrensel ve yaşamsal temelini oluşturmaktadır"

içinde barındırsa da birlik ilkesine göre işlemekte ve bu aynı zamanda demokrasinin gereği olmaktadır. Kapitalist modernite güçlerinin faşist TC eliyle Kürt halkı üzerinde fiziki ve kültürel soykırım saldırıları her geçen gün artmaktadır. Sosyalist ve özgür yaşama önderlik eden Önder APO üzerinde tarihte eşi benzeri görülmemiş baskı, zulüm ve tecrid

sadece sosyalist mücadeleyi kaybetmiş olmayız, aynı zamanda bu mücadeleye ihanet etmiş oluruz.

Mayıs Şehitler Ayı'ndan çıkarmamız gereken ders, birleşik mücadeleyi yürütme ve büyütme olmaktadır. Birleşerek Mayıs Ayı Şehitleri'nin özlem ve hayallerini başarıya ulaştıracamız ve birleşerek özgür yaşamı kazanacağız.

MİZGİN YOLDAS ÖZGÜR KADININ EZGİSİYDİ

Kültür Ve Sanat

Gurbet Aydın (Mizgîn) arkadaşın şehadet yıl dönümü vesilesiyle, PKK mücadelesinde yer alarak şehit düşen sanatçı yoldaşları saygıyla anıyor, onların anılarına sahip çıkmanın devrimci bir sorumluluk ve onur olduğunu belirtiyoruz.

Mizgîn arkadaş kadının özgürlük sorunundan çok, Kürt halkının yok sayıldığı, ezildiği, inkâr ve imha ile karşı karşıya olduğu bir dönemde her Kürt kadını gibi Kürt halkının özgürlük davasına katıldı. Çok genç yaşlarda büyük sorumluluklar yüklenen Mizgîn arkadaş, Kürdistan'ın özgürlük dağlarına gelmeden önce bir süre Avrupa'da kültür-sanat çalışmalarında yer aldı. Bu sahada sanat çalışmalarını yürüterek devrimci sanatın ve Kürt özgürlük sanatının gelişiminde öncülük düzeyinde rol oynadı.

Mizgîn arkadaş, özellikle ulusal kurtuluş sürecinde, Kürt halkının ölüm-kalım savaşını yaşadığı bir dönemde savaşı sanatçı bir ruhla ele alarak gerilla saflarına katılmaya karar vermiştir. Bir dönem Mahsum Korkmaz Akademisi'nde kaldıktan sonra ülkenin özgürlük dağlarına ulaşmıştır. İlk başlarda komuta düzeyinde bir sorumluluğu yoktur. Fakat O, sanat alanındaki gelişme düzeyini savaş alanında

da göstermiştir. Her şeyi çok çabuk kavrayan ve öğrenen zekâsı, pratik sahada da ciddi gelişmeler kaydetmesini sağlamıştır. Garzan eyalet sorumluluğunu yapan Mizgîn arkadaş, bir komplo sonucu son mermisine kadar çatışarak, 11 Mayıs 1992'de kahramanca şehit düşmüştür.

Mizgîn yoldaş, Kürt halkının acılarına hem sanatıyla hem savaşıyla cevap olmaya çalıştı. Kürt halkının ve gerillanın mücadelesini türküleştirdi. Güzel ezgileriyle acılarımızı ses haline getirerek anlamlandırmaya ve acılarımıza merhem olmaya çalıştı. Coşkumuzu ve sevincimizi türkülere taşırdı. Devrimci sanat anlayışını başlı başına bir savaş ve mücadele alanı olarak ele aldı. Hem yarattı hem pratikleştirdi. Devrimci sanatın ideolojik, politik ve bilimsel yönlerini dikkate alarak sanatın gelişme kanunlarına da hâkim oldu. Bunu hem yaşadı hem de kendi yaşamında da gösterdi.

Bir devrimcinin aynı zamanda bir sanatçı özelliğine sahip olması gerektiğini pratiğiyle gösteren Mizgîn arkadaş, devrimci sanatçıda olması gereken güzel yönleri de kendi şahsında temsil etti. Çalışmalarını türkü söyler gibi yürüttü. Yine çalışmalarını sanatçı inceliğinde ama bilimsel

temelde yürütmeyi esas aldı.

O, PKK hareketini ve mücadelesini, Kürdistan için yeni sanatın merkezi, kaynağı olarak gördü. PKK'siz Kürdistan'da özgürlük sanatının gelişmeyeceğini, Kürdistan'da sanatın öldüğü, olanın da sanat olamayacağını çok iyi biliyordu. PKK'nin ortaya çıkışıyla sanat dirildi, özgürlük sanatının ruhu ve yüreği yeşerebildi. Mizgîn arkadaş bunu çok iyi gördü, yüreğinde ve ruhunda bu sanatın dili olmaya çalıştı. Devrimci sanatın ruhunu yaşayarak ona biçim vermenin çabası içinde oldu. Örneğin gerilla eylemlerini türküleştiren sesiyle Kürt halkının özgürlük mücadelesini insanlığa taşımayı bir görev bildi. Bu temelde PKK'nin yaratmış olduğu yeni değerleri türkü tadında yaşayarak abideleştirdi.

Mizgîn arkadaş gerillanın, halkın yüreği, gözü, kulağı ve sesi oldu. Kürdistan'da büyük yürek ve büyük göz, devrimcinin yüreği ve gözüdür. Hiçbir ses devrimcinin çıkardığı ses

özgür kadının sesi oldu.

Egemen sistemin 5000 yıllık baskı ve zorbalığının kadında yaratmış olduğu kimliksizlik ve iradesizleştirmeye karşı O, sanatı ve savaşçılığıyla gereken cevabı vermiştir. Savaşan kadının özgürleştirdiğini, özgürleşen kadının güzelleştirdiğini, savaştıkça da kendisine güvendiğini bizzat yaşamıyla bize gösteren Mizgîn yoldaşın, hele bunu sanatla birlikte yürütmesi yaşamını çok daha anlamlı kılmıştır. Kürt kadınının sessiz isyanını yüreğinde taşıyarak umudun, inancın ve iradenin somut ifadesi olmuştur. Yüzlerce Kürt kadını Mizgîn arkadaşın güzel türkülerinde kendi özgürlük umudunu görerek gerilla saflarına katılmıştır. Kürt kadını, özgürlük dağlarında kendi öz yaratımlarının kaynağına ulaşmanın coşkusu ve sevinci ile Önder APO'ya, O'nun ideolojisi ve felsefesine sahip çıkmıştır. Zilanlar, Beritanlar, Semalar ve yüzlerce kadın yoldaşlar kahramanlık ezgileri ile Mizgîn yoldaşın güzel sesine ve direnişine cevap

“
Yüzlerce Kürt
kadını Mizgîn
arkadaşın güzel
türkülerinde kendi
özgürlük umudunu
görerek gerilla
saflarına katılmıştır
”

kadar güzel ve etkileyici değildir. Bu anlamda Mizgîn arkadaş, hem bir sanatçı hem bir devrimcidir. Onun sanatçı yüreği devrim için atmaktadır. Yurtsever ve yiğit Kürt kadınının yüreğinden gelen en derin ve sıcak duyguları sanatıyla, türküleriyle ifade etmektedir. Bu bakımdan O, PKK'nin yarattığı özgürlük mücadelesinde

olmaya çalıştılar. Onun yarattığı büyük yüreğe kendi yüreklerini katarak ateş dansına can ve ruh verdiler.

Önder APO, PKK saflarına kadını çekerken, kadını salt bir savaş gücü olarak ele almadı. Kadının katılımını, kültürel ve sanatsal yönden değerlendirerek yürütülen savaşa bir incelik ve estetik kazandırmak istedi. Bu

duyguyu en çok da Mizgîn arkadaşı gördü. Devrimci sanatın yaratımında ona güç ve sorumluluk verdi. Kürdistan mücadelesinin en zorlu şartlarında yapılacak bir sanatın anlam ve değer kazandığını belirten Önderlik, savaşla sanat arasındaki ince halkayı ortaya koyarak sanatın direnişçi ruhunu ortaya çıkardı. Sanat duygularının savaş ortamında daha güçlü gelişebileceğini, bunun için de uygun zeminin

kendimizi, sanatımızı yeniden gözden geçirmek olacaktır. Bu çizgiye ne kadar sahip çıktık, bu güzel sese ne kadar anlam verdik, sanatla mücadelenin bağlarını ne kadar kurabildik, halkımızın acılarını ve sevinçlerini yüreğimizde ne kadar hissedip ona göre bir sanat anlayışını geliştirebildik? Bu soruları her Kürt sanatçısının kendisine sorması gerekir. Bugün Kürdistan'da devrimci ve özgür

“
*Her bir
mermi sesi,
onun için
en güzel bir
enstrümandı*
”

Kürdistan'ın özgürlük dağları olduğunu belirten Önderlik, Mizgîn yoldaş ile sözleşmesini bu temelde yaptı. Önder APO'ya doğru yoldaşlık anlayışı ile cevap olmayı kendisine esas alan Mizgîn yoldaş, özgürlük türkülerinin en güzelini gerilla yoldaşlarıyla da paylaştı. Her bir mermi sesi, onun için en güzel bir enstrümandı. Yoldaşlarının zılgıtları, onun için özgürlüğe bir çağrıydı. İşte böyle bir ortamda umudun ezgisi oldu ve dalga-dalga yayıldı halkın içine. Çünkü O, yaşamın öz suyunu Önder APO'dan ve Kürdistan'ın özgürlük dağlarından almıştı. Böylelikle O, Dersim'de, düşmana teslim olmamak için kendisini uçurumlardan atan yiğit Kürt kadınlarının özgürlük çılgınlıklarını PKK mücadelesine taşıyan çağdaş Kürt kadınının nadide örneklerinden biri oldu.

Mizgîn arkadaşın şehadet yıl dönümünde yapılması gereken

“
*Zilanlar, Beritanlar,
Semalar ve yâzıların
kudus yoldaş
kafirnamelik ezgileri ile
Mizgîn yoldaşın güzel
sesine ve direnişine cevap
olmaya çalıştılar*
”

sanattan bahsediyorsak bu, Mizgin yoldaş ve özgürlük mücadelesinde şehit düşen yoldaşların çabası ve emeği ile ortaya çıkmıştır. Önemli olan bu mirası doğru sahiplenmek ve onların yarım kalan çalışmalarını devam ettirmek ve geliştirmektir.

ÊDÎ OPERASYON BI DAWÎ BIRÔ

Dîcle Serhed

Şev em du heval, da ku guleyên doçqayê bînin ketin rê. Her der bêdeng û germ bû. Ji dûr ve dengê teqemeniyekê hat. Deng bi newalan de dengvedida. Balafirên keşfê û yên şer digeryan. Kobra gule li derdor dibarand. Skorsky dihat û diçû. Me tiştek fêhm nedikir. Min digot gelo operasyonê berfireh dikin ango wê erîş bikin, lê belê dengê guleyekê jî nedihat. Heya siharê balafirên keşfê qutbûn. Bi roj tevgerandin xeter bû, ji ber wê pêwîst dikir ku hey a êvarî em li bendê mabana, lê bele bêdengiyê mezin derdor dorpêç kiribû. Dema ku em gîhîştin qampê, bi destikê hevalan pêwendî çêkir. Ş. Pîroz Mawa ji min re got; “Keşfeke demdirêj bike, paşê me agahdar bike.” Ji her cihî komên keşfê derketin. Ti tevger nînbû û dron nedigeriya. Êdî dengê A-4’ê nedihat. Min gazî heval Pîroz kir û min got; “tiştek nîne.” ji min re got; “leşker paşve

kişiyane, lê belê dîsa jî hûn keşfa xwe bikin.”
Heya nîvro me

TC reviyar.” Dewletek reviyabû, lê bele disa jî em bi tedbîr tevdişuxuland. Li arazî me cîhê bi daristan dişuxuland. Hevalan tekmîleke giştî girt û plansaziyek derket holê. Erka me ya yekemîn cenazeyê hevalên ku şehîd bibûn xistina saxlemiyê bû. Pêwîst dikir me cîhê cebilxaneyên di arazî de guhartiba. Ji bo demên pêş jî me yê erzaq, av û cebilxane amade kiriba. Êdî ji bo me serdemeke nû destpê dikir.

Pêkanîna planan û berpirsiyartî

Çawa civîn xilas bû me qampa xwe guhart. Çar heval jî cenazeyê du heval anîn û xistin saxlemiyê. Ji bo ku li Qela Bedê dahfik bi cîh bikin du heval amadekarî kir û bi

“Leşkerên TC reviyar”

keşif kir. Tiştek nînbû, hevala bi hawanan li gir dan. Êdî dengê hevalan bilind dibû; “Leşkerên

rojan li ser xebitîn. Dema ber bi tepe ve diçin cenazeyê çar hevalên din jî dibînin. Komê heval cebilxaneya hevalên şehîd tînin, komê heval jî cenazeyê hevalan tînin. Me jî nasnameya hevalên şehîd dinivisand. Wê rojê em hemû heval

ketibûn nav hestên pir giran. Her dem bîranînên van hevalan dihatin bîra min. Tenê me cenazeyê hevaleyê nedît. Hemû heval jî heya niha hewil didin da ku cenazeyê heval Sîdar bibînin. Di bedewîbûna asîmanan de bûn hêvî û bilind bûn, ji agir bûn xelesa azadiyê, ji bo axa pîroz bûn senger.

Ez dixwazim behsa çalakiya yekemîn a heval Ararat bikim. Ez bawerim her heval heyecana çalakiya yekem dizane. Di me hemûyan de ev heyecan gihîştibû lûtkeya herî bilind. Her kesê behsa çalakiyan dikir. Dijmin dixwest bi kepçe rêka Ş. Colemanêrg bîne gelî. Ji bo rê pir kêr mabû. Heval Ararat her tim digot; “ez wê kepçeyê birûxînim.” Heval Ararat planên xwe çêkiribû. Dixwest nêrînên me jî bigire. Pênc rojan di heman seatê de em çûn keşfê. Her dem seat yekê de ajovan navber dida kar. Ev jî bo me avantajek bû. Piştî demekî Heval Ararat û du hevalên din çûn çalakiyê. Hîna berf neheliyabû. Heval bi seatan dimeşin û diçin cihê çalakiyê. Tam 50 metre maye hewa vedibe. Heval nikarin tiştê bikin û dizîvin. Ev, heval Ararat pir bandor dike, lê bele heval Ararat dev jê

“Di bedewîbûna asîmanan
de bûn hêvî û bilind bûn,
ji agir bûn xelesa azadiyê,
ji bo axa pîroz bûn senger”

“Serkeftina çalakiyê heyecanek pir mezin dabû heval Ararat”

bernade. Wê şevê cardin amadekariyên xwe dikan, siharê cardin dikevin rê. Dema ku çûbûn ajovan navber dabû. Heval dikevin hundurê kepçê. Çend belge digirin. Dahfika xwe dixin bin kepçê û qablo dikişînin. Heval Ararat pêlê dike 11 û dahfika xwe diteqîne. Kepçe bi giştî dirûxe. Bi coşa vê di demeke kin de rêka xwe xilas dikan. Serkeftina çalakiyê heyecanek pir mezin dabû heval Ararat. Êdî jî bo çalakiyên din dest bi hizrandinê kiribû. Di cîh kirina dahfikan de kedeke mezin da. Li Girê Ş. Zekî dahfikan bi cîh dike û çend rojan li wir dimînin. Dema ku sê leşker tîr ser dahfikê, heval Ararat dahfikê diteqîne. Dema ku dijmin êrîş dike heval Ararat dixwaze BKC bişuxulîne, lê belê di çekê de pirsgrêk derdikeve. Heval Ararat BKC ji girê diavêje, piştî ew bi xwe xwe diavêje û baz dide. Dema ku xwe jî wir xilas dike diçe cihê ku herî dawî jî hevalan qut bûye. Li wir dirûne, di nav bédengiyê de dengê tî. Ev dengê hevalên ku pîrê çûne çalakiyê bû. Bi wê coşê diçe gel hevalan. Kom cardin dizivire Kînyanîşê. Heval Ararat jî van çalakiyan hêzekî mezin girtibû.

(Ji Rojnivîsa Zapê)

GELO TU DIZANI

Navê zanîngeha ku ji serhildana 1968'an re pêşengtî dike çi ye?

A- Cambridge B- Oxford C-Paris D-Sorbonne

Jina Kurd a ku di 12'ê Gulana 1974'an li Bexdayê
hatiye darvekirin kî ye?

A- Leyla Qasim B- Şîrîn Elemhûlî C-Margret D-Adile Xan

Kîjan gerîlayê PKK'ê di 5'ê Hezîrana 1987'an de şehîd dikeve û
piştî weke remza ciwantiyê tê îlan kirin?

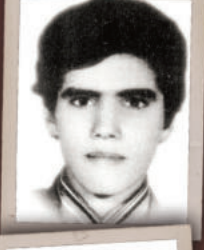
A-Ş.Sebrî B-Ş.Hogir C-Ş.Delîl D-Ş.Erdal

Konferansa 4'emîn a PKK'ê bi navê "Konferansa Rojhilata Navîn"
di l'ê Gulana kîjan salî de hat lidar xistin?

A-1994 B-1995 C-1996 D-1997

KÊLIYÊN DÎROKÎ

3'ê Gulanê:

Serhildanên ciwanên 1968'an, li Parîsê di pêşengtiya xwendekarên zanîngehê de destpêkir û di demek kurt de li tevahî cîhanê belav bû. Ev serhildan piştî dibe tevgereke îdeolojîk û bandora xwe li dîrokê dike.

18'ê Gulanê:

Xwendekarê Zanîngeha Hacettepeyê, sêmpatîzanê komê Fevzî Aslansoy ji hêla faşîstan ve li nêzîkê zanîngehê tê qetilkirin. Rêber Apo cenazeyê bi destê xwe bi xwe dibe Pirsusê, bi tevlêbûna 10 hezar kesan merasîmeke mezin tê kirin. Di merasîmê de cara yekemîn dirûşmeyên "Bimre Mêtîngerî" û "Bijî Serxwebûn" hatin avêtin û pankartên wî hatin rakirin. Ev merasîm yekem çalakiya girseyî ya koma Şoreşgerên Kurdistanê bû. Di vê çalakiyê de rêheval M. Hayrî DURMUŞ, Kemal PÎR û Mustafa Gezgor jî di navê de nêzîkê 40 şoreşger hatin girtin, ew birin Zindana Amedê. Li ser vê esasê zindan jî bû qada propagandayê.

1968

1972

1973

1975

6'ê Gulanê:

Rêberên Artêşa Rizgariya Gel a Tirkîyeyê (Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) Denîz Gezmîş, Hûseyîn Înan û Yusuf Aslan li Enqereyê hatin darvekirin. Di vê demê de Rêber Apo li Girtîgeha Mamakê girtî bû.

18'ê Gulanê:

Rêberê Partiya Komûnîst a Tirkîyeyê Marksîst-Lenînîst (TKP-ML) Îbrahîm Kaypakkaya li Dêrsîmê bi birîndarî hate girtin, li Zindana Amedê bi îşkenceyê hate qetilkirin.

6'ê Gulanê:

Bi erêkirina Amerîkayê dewleta Îran û Iraqê li Cezayîrê bi peymanekê dawî li şer anîn. Beramberê tawîzên rêveberiya Iraqê, dewleta Îranê jî dev ji piştgirî dayîna PDK'ê berda. Ji ber vê Rêveberiya Barzanî 'Aşbetal' îlan kir û vekîşîya Îranê.

Mayis 2022

JI MEHA GULANÊ

15-22'yê Gulanê:

Ji bo bîranîna Rêheval Hakî Karer “Hefteya Çalakiyê” hate îlan kirin. Rêber Apo bi navê “Bîranîna Hakî Karer” broşûrek nivîsand. Broşûr piştî hate redaktekirin di nava rêxistinê de hate belavkirin. Li her qadê afîş hatin daliqandin, belavok hatin belavkirin. Li dijî polîs û faşîstan çalakiyên çekdarî çêbûn.

19'ê Gulanê:

Li Hîlwan a Rihayê li dijî koma şoreşger yê afîşan dialiqandin, çeteyê Silêmanan û polîs-faşîst bi hev re êrîş pêş dixin. Di vê êrîşê de pêşengê ciwanên Hîlwanê, Rêheval Halîl Çavgûn tê qetilkirin. MHP'ya faşîst dixwest Rihayê têxe destê xwe û hemû derfetên dewletê jî di dest de bûn. Rêber Apo banga pêşxistina têkoşîna tolhildaneke bi bandor kir. Li ser vê esasê berxwedana Hîlwanê destpêkir. Roja 27'ê Mijdarê çeteyê Silêmanan teslîm bûn, bi vî awayî berxwedan gîhişt serkeftinê.

1976

1977

1978

1982

1'ê Gulanê:

Li Taksîma Stenbolê kontrgerîla êrîşê pîrozbahiyên Konfederasyona Sendikayên Karkerên Şoreşger (DÎSK) kir û qetlîam pêkanî. 34 kes hatin qetilkirin, bi sedan kes jî birîndar bûn. Di nav van endamên kontrgerîla de kujerê Hakî Karer, Alaattîn Kapan jî heye, ev jî hêla çapemeniyê ve jî hate nivîsandin.

18'ê Gulanê:

Rêber Apo ji bo Şoreşgerê mezin Rêheval Hakî Karer ku li navçeya Ulubey a Orduyê hatiye dinê, got “wekî rihê min ê veşartî bû,” ev şoreşger jî hêla koma provakator-sîxûr “Stêrka Sor” ve bi êrîşekî plankirî hate qetilkirin. Di destpêka Hezîranê de polîs li Tuzluçayirê li ser mala Mustafa Karasu de girt, Rêber Apo plana li Tuzluçayirê hatibû çêkirin vala derxist.

1'ê Gulanê:

Di encama êrîşê balafirên Îsraîl'ê, li kêleka Beyrûdê di baregehekê de Rêheval Abdulqadîr Çubûkçû ku ji Êlihê bû şehîd ket. Li qada Lubnan-Fîlîstînê şehîdê ewil ê PKK'ê ye. Rêber Apo çû Beyrûdê, bi Fîlîstîniyan re tevli merasîma cenazeyê bû.

17'ê Gulanê:

Li Zindana Amedê Ferhat Kurtay, Necmî Oner, Eşref Anyik û Mahmûd Zengîn ku li ser şopa Hakî Karer û Mazlum Doxan dimeşîyan, bi hev re bedena xwe dan ber agir û gîhiştin şehadetê. Ji yên xwestin agirê vemirînin re bi qêrîn gotin “Av nerijînin, agirê mezin bikin.”

2'yê Gulanê:

Endamê Komîteya Navendî û berpirsyarê Komîteya Leşkerî ya Navendî Rêheval Mehmet Karasungur, ji bo bikare bi rêxistinên Başûrê Kurdistanê re hevdîtin çêbike diçe Qendilê, li ser vê esasê dema li baregeha Partiya Komûnîst a Iraqê ye di encama êrîşê hêzên YNK'ê de bi Rêheval Ibrahim Bilgin re şehîd dikeve.

25'ê Gulanê:

Artêşa TC'yê li rojhilatê çema Xabûrê bi qasî 5 km. yan sînor derbas kir û çend rojan operasyon kir. PDK û Partiya Komûnîst a Iraqê baregehên xwe yên li ser sînor ber bi hundur ve birin. Bi vî awayî pêvajoya ku jê re dibêjin "Operasyona derveyî sînor" dest pê dike.

1-25'ê Gulanê:

Endamên Komîteya Navendî ya PKK'ê Rêheval Sebrî (M. Emîn Aslan) roja 1'ê Gulanê li Mêrdînê, Rêheval Cimşît (Ahmet Kesîp) jî roja 25'ê Gulanê li Şemzînanê di pêvçûnan de şehîd ketin.

1983

1985

1988

1992

1997

21'ê Gulanê:

Di bin femandariya Rêheval Hecî (Sabrî Gozubuyuk) de 5 gerîla ji Rojava ber bi xeta Gurgum (Mereş) Semsûrê ve ji bo rêxistinkirina gerîla dikevin rê, di rê de li Bozovayê di pêvçûnê de şehîd dikevin.

11'ê Gulanê:

Rêheval Hozan Mizgîn (Gurbet Aydın) dema di Femandariya Eyaleta Garzanê li ser erka xwe bû, li Tetwanê di pêvçûna dijmin de şehîd ket.

28'ê Gulanê:

Konferansa l'emîn a Weşan-Çapemeniya PKK'ê li Xînerê hate kirin. Yekîtiya Ragihandina Demokratîk-YRD hate damezrandin.

27'ê Gulanê:

Rêheval Kasim Engîn, Endamê Komîteya Rêveber a PKK'ê, di encamê êrişên hewayî yên dewleta Tirk a dagirker û bi hevkarî û îxaneta PDK'ê, li herema parastinê yên Medyayê şehîd dikeve.

9'ê Gulanê:

Dewleta Dagirker a Îranê bi sedema ku endamê PJAK'ê ne; Şîrîn Elemhûlî, Ferzad Kemanger û sê dilê din darvekir. Li dijî van darvekirinan raya giştî ya Kurd bertekeke mezin nişan da.

2001

2009

2012

2021

14'ê Gulanê:

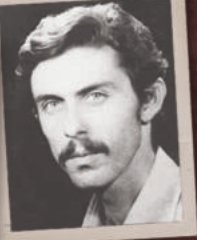
Tifaqa TC-PDK'ê xwest bi navê "Hereketa Çekîç(çakûç)" li Zapê Biryargeha Navendî ya ARGK'ê bixe, li ser vê esasê êriş dane destpêkirin. Êriş bi hêzeke zêde û di qadeke teng de hate meşandin; bi temamî Zap bû hedef û hêza dijmin kete Geliyê Zapê. Rêber Apo li dijî vê, hêza Zagros û Zapê kire yek û rêveberiyê kom kir, talîmata "vegerandina Zapê" da. Di destpêkirina pêngavê de ji hêla gerîla ve firokeya fêrmandariya operasyonê hate xistin. Piştî vê hêzên TC'yê bi lez xwe paşve kêşan, hêzên PDK'ê bi awayekî bi bandor hatin lêdan û Geliyê Zapê hate rizgarkirin.

16'ê Gulanê:

PDK'ya ku bi TC re êrişên leşkerî yên 14'ê Gulanê pêşxistibû, li dijî kadro û sêpatîzanên PKK'ê yên li Hewlêrê dihatin derman kirin û kar dikirin qetlîam kir. Rêheval Hêlîn Serhed, Salih (Hasan Agaç) û Ozan (Omer Ozsokmenler) jî di navê de derdora 70 welatparêz û şoreşger qetil kir.

25'ê Gulanê:

Milîtanên fedaî yên PKK'ê, Rêheval Andok û Êriş li Qeyseriyê bi çalakiyeke fedaî derbeyeke giran li dijmin xistin.

Özgürlüğe Doğuş 3. Cilt

BU HALKA LAYIK OLABİLMEK İÇİN DAHA FAZLA NE YAPMALIYIM?

Bir metreden alçak olan taş duvarın üzerinden atlayarak okulun bahçesine giren Halil, ayın vurmadığı karanlık bir köşeye giderek oturdu. Omuzuna attığı kleşi dizinin üzerine koydu. Ay ışığının aydınlattığı ilkokul, Karacurun mahallesinin bittiği yerde, Emin Yavuz'un evlerinin hemen arkasındaydı. Okulun bir tarafında mahallenin son evleri bulunurken, diğer üç tarafı boş bir araziydi. Okulun üç yanını çevreleyen ve göz alabildiğine uzanan arazi, sahipleri tarafından ekilip biçiliyordu. Kışın ekilen buğdaylar insan boyuna varıyor, bahar akşamının serinliğinde nazlı nazlı sallanıyordu. Oturduğu duvarın önünde rüzgârın esintisinden dolayı duyulur duyulmaz bir hışırtı çıkaran buğday tarlasına baktı. Ayın şavkıyla henüz sararmaya başlamayan ama çok geçmeden sararacak olan buğday başakları, dikkatli bakınca gözle görülebilecek büyüklükteydi. Cebinden çıkardığı tütün tabakasından bir sigara sardı. Başını eğerek avucunun içinde yaktığı çakmağıyla sigarasını yaktı. Avucunda gizlediği sigarasını içerken düşünceleri geçmişe daldı.

Yıllar önce yarıcılık yapma koşulları kalmadığında yaşadığı köyden göç eden ailesi Hilvan'a yerleşmiş, yoksulluk içinde yaşayan yerli halkla aynı kaderi paylaşmıştı. 1954 yılında doğmuştu. İlk ve

orta eğitimini Hilvan'da tamamlarken, kazandığı Gıda Teknoloji Yüksek Okulunu okumak için Urfa'ya gitmişti. İlk ve orta okul yılları geçti gözlerinin önünden. Haki ve Apo'yla tanışma sürecinin anılarına daldı. Devrimcileştiğini, bilinçlendikçe devrimin bir neferi durumuna nasıl geldiğini ayrıntılarıyla anımsadı.

Apo'yu dinledikten sonra Haki'yi daha çok anlamış, arkadaşları içinde Apo'yu en iyi yaşama geçirenin Haki olduğunu görmüştü. Haki'yi yakından izlemişti hep. Haki'deki devrimci özellikleri kendisinde gerçekleştirmek için bütün yeteneklerini

*“Devrimcileştiğini,
bilinçlendikçe devrimin bir
neferi durumuna nasıl geldiğini
ayrıntılarıyla anımsadı”*

seferber etmişti. Sık sık Antep'e gidip Haki'yle konuşmuş, ondan alabileceği her şeyi almak istemişti. Urfa'daki çalışmalarında Haki gibi kendisinden bitebilen ne varsa mücadeleye akıtmış, çok geçmeden öğrenciler içinde güçlü bir örgütlenme ağı yaratmıştı. Faşist çetelere karşı mücadele etmenin öncüsü durumuna gelmiş, orada kazandığı deneyimleri Hilvan'a aktararak çok hızlı bir gelişme yaratmıştı.

Hilvan'daki mücadelesiyle, oturuş kalkışıyla, yaşam ve ilişkileriyle küçük büyük demeden herkesin sevgisini ve saygısını kazanmıştı. İyi bir halk önderi olabileceği gerçeği, her geçen gün biraz

**“Desene sırtımız yere gelmez
Çavuş! İki kleş bir orduyu bile
dize getirir”**

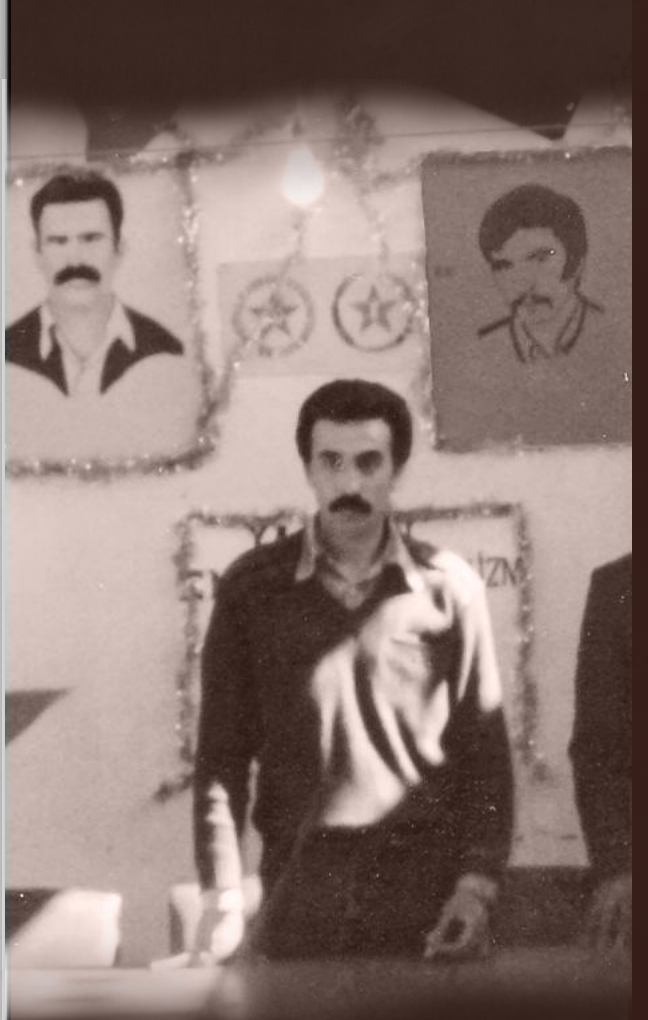
daha açığa çıkmıştı. Bu özelliklerinden dolayı kimse adıyla hitap etmez, “Çavuş!” veya “Halil Çavuş!” diye çağırıp saygısını gösterirdi. Sokakta yürürken karşılaştığı yaşlı insanlar bile bir ermişe yaklaşıp gibi yaklaşır, kimisi kutsanan biriymiş gibi dokunmak veya ellerini öpmek isterdi. Bu tür durumlarda onlardan daha fazla eğilir, onlar öpmeden kendisi onların ellerini zorla öperdi. Bu durumdan sıkıldığı kadar ezikliğini de yaşar, “bu halka layık olabilmek için daha fazla ne yapmalıyım?” diye düşünürdü.

Haki'nin katledildiğini duyduğunda bedeninin yarısını koparıp almışlar gibi bir duygu yaşamış, ölümünün üzerinden bir yıl geçtiği halde Haki'yle yaşadığı anılar bir an olsun gözlerinin önünden gitmemişti. Son bir haftadır Haki'nin anısına düzenlenen etkinliklerin tümünde konuşmuş, konuşmasını dinleyenlerde duygu fırtınası yaratmıştı. Şimdi ise oturduğu okulun bir köşesinde Haki'nin afişlemesini yapmak için toplantıya çağırdığı arkadaşlarını bekliyordu.

Biten sigarasını yenilemek için cebindeki tütün tabakasını tekrar çıkardı. Parmaklarının arasına koyduğu sigara kâğıdına tütün bırakıp saracağı sırada duvardan atlayan bir ayak sesi duydu. Sigarayı sarmaktan vazgeçti. Tütün tabağını kapatıp cebine koydu. Dizinin üzerindeki kleşi eline alarak tetikte bekledi. Eğilip ayak seslerinin geldiği tarafa baktığında bir karartının etrafı kontrol ettiğini gördü. Biraz daha yaklaşan karartıya dikkatle baktı. Emin'di gelen.

“Niye Yalnızsın? Diğer arkadaşlar gelmedi mi?” dedi Emin, yanına gelip çömelerek.

“Daha kimse gelmedi. Belirlediğimiz saat yaklaşıyor. Biraz sonra hepsi burada

**“Kadının katılmadığı bir devrim
gördün mü? Toplumun yarısı
kadın! Kadınsız bir devrim
düşünülebilir mi?”**

olur” dedi, dizinin üzerindeki kleşi Emin'e vererek. “Bu kleş sende kalsın. Gerçi daha denemedik. Sağlam mı, değil mi onu da bilmiyoruz. Birkaç gün önce iki kleş geldi. Deneme fırsatı da olmadı. Ayrıca mermileri de çok az. Birini de Hemê'nin yanına verdim. En yakın zamanda mermi bulmak ve yedek şarjörlerini de alıp doldurmak gerekir ki gönül rahatlığıyla kullanabilelim.”

“Desene sırtımız yere gelmez Çavuş! İki kleş bir orduyu bile dize getirir valla. Ama birini sen yanına alsaydın daha iyi olurdu.”

“Benim Walter tabancam var, yeterlidir şimdilik.”

“Madem sen öyle istiyorsun, diyecek bir şey yok. O zaman bu konuyu geçelim de canımı sıkan başka bir şey var. Az önce bizim Sultan ‘Ben de eyleme geliyorum!’ dedi. Bu da nereden çıktı Çavuş? Devrimcileşmesine eyvallah! Örgütlenme

ve propaganda çalışmaları yapmasına da eyvallah! Ama böylesi tehlikeli eylemlere gelip katılmaları doğru mu?" dedi, öfkeyle ama sesini yükseltmemeye çalışarak.

"Neden doğru olmasın, Emin? Bence doğru. Bizim bu eylemlere katılma hakkımız varsa, onların da bizler kadar hakkı var" dedi, yüzüne yayılan gülümsemeyle.

"Mesele kimin ne kadar hakkının olduğu meselesi değil ki?" dedi, öfkesi daha da katlanarak.

"Mesele ne peki?" dedi, gülümsemeyi sürdürerek.

"Ne bileyim, kadındır işte! Kadınların bu tür eylemlere katılması doğru değil ki! Vurulabilir, yakalanabilir, o zaman el âleme karşı ne diyeceğiz? Demezler mi evlerinde erkek yok muydu, kadınları bu tür işlere soktular?"

"Merak etme Emin, kimse bir şey demez. Dese bile cevabını veririz. O kadar kitap okuyorsun, dünya devrimlerini ve ulusal kurtuluş hareketlerini inceliyorsun. Kadının katılmadığı bir devrim gördün mü? Toplumun yarısı kadın! Kadınsız bir devrim düşünülebilir mi? Bence el âlem ne diyecekten ziyade, kendindeki feodal değer yargılarını gözden geçersen daha iyi edersin" dedi, ciddileşerek!

"Bu gece arkadaşlarımızın bulunduğu Türkiye ve Kürdistan'ın bütün şehirlerinde, hatta köylerine kadar her yer Haki arkadaşın afişleriyle donatılacak"

Belirsiz bir heyecan ve gerilim vardı. Böylesi bir eyleme ilk kez çıkıyorlardı. Kendisi gibi aileleri köylerden göçerek Hilvan'a yerleşen bu arkadaşları, yoksul emekçi

taşıyordu. Eğitimlerle belli düzeyde bir bilinç vermiş olsa da tümüyle deneyimden ve pratikten yoksunlardı. Bunu düşündüğünde arkadaşlarındaki heyecan ve gerginliğin doğal olduğunu düşündü. Rahat olmalarını sağlamak için ses tonuna ve üslubuna dikkat etti. Tekrar konuşmaya başladığında uzaktan duyulan çakal sesleri, mahallede havlayan köpeklerin seslerine karıştı.

"İki kleşimiz var. Bazı arkadaşlarda var olan tabancalar ise dördü geçmiyor. Kleşlerimizin üzerindeki mermiler, birer şarjörü dolduracak kadar bile değil. Bu nedenle silah kullanmak zorunda kalırsak, mermilerin çok dikkatli kullanılmasına dikkat edeceğiz. Bir kleş Hemê'de. Bu nedenle Hemê, Cuma Bozkoyun, Cemal Çobanyıldızı, Sultan ve Hanım arkadaşlar bir grup olarak kaldığımız Karacurun mahallesini afişlemeyle donatacaklar. Bu grubun afişlemesi bittikten sonra geç olacağından ailelerin sorun çıkarmaması için Sultan ve Hanım evlerine gidecek, diğer arkadaşlar buraya gelecekler. Bir kleş Emin Yavuz'da olacak. Onun yanına da İşçi Nadir (Nadir Temel), Şevket Yavaş, Ömer Pertav ve Eşref

Anyık katılacak. Bu arkadaşlar da çarşının altındaki yeni mahallede afişleme yapacaklar. Bende ve Emin'de tabanca var. Geriye kalan arkadaşlar Cevher Man, Süphi Çevirici ve Mahmut Zengin'de benimle gelecekler. Bütün çarşığı Haki'nin afişleriyle biz donatacağız. Bu gece arkadaşlarımızın bulunduğu Türkiye ve Kürdistan'ın bütün şehirlerinde, hatta köylerine kadar her yer Haki arkadaşın afişleriyle donatılacak. Afiş asılmayan bir sokak ve cadde bırakmayacağız. En geç saat on ikiye kadar eylemi bitirip burada toplanalım. Bu temelde tüm arkadaşlara başarılar diliyorum" dedi!

"Kimdir o?" dedi Halil,

parmaklarını tetikten, gözlerini de siluette ayırmadan.

“Benim, Hemê Şegê’yim, kimse kıpırdamasın!” dedi Kürtçe, olduğu yerde durarak.

Süleymanlar çetesinin reisi Hemê Şegê’yi çok iyi tanıyan Halil, hiç tereddüt etmeden tetiğe bastı. İlk iki mermiden sonra Halil’in elindeki tabanca durdu ve bir daha çalışmadı. Halil’in açtığı ilk ateşi fırsat bilen yanındaki arkadaşları hızla koşarak kendilerini okul duvarının arkasına attılar. Silahsız olanlar buğdayların içinden koşarak uzaklaştılar. Silahlı olanlar, okul duvarını siper ederek çatışmaya başladı.

Halil’in silahının durduğunu gören

kalmadığı için mahallenin içine geri çekildi. Silah sesleri bir süre daha devam edip kesildi. Çete reisi Hemê Şexê ve polis Ekrem Çölyan Halil Çavgun’un üzerine geldiler. Ağır yaralanmış bir haldeyken tüm gücünü kullanan Halil Çavgun, sesi çıktığı kadar haykırdı.

“Kahrolsun Sömürgecilik! Yaşasın Bağımsız Kürdistan!”

Attığı sloganlar karşısında çılgına dönen polis Ekrem “Yaşasın Kürdistan ha! Al sana!” diyerek tabancasıyla Halil’in sağ gözüne bir kurşun daha sıktı. Var olan gücü ve soluğu hızla tükendi. Karanlığa gömülen sağ gözüne dokunmak için elini kaldırmak istedi, eli hareket etmedi. Son bir hamleyle doğrulmak istedi, kıpırdayamadı. Bir

“Halil Çavgun, sesi çıktığı kadar haykırdı :

Kahrolsun Sömürgecilik! Yaşasın Bağımsız Kürdistan!”

Hemê Şegê, otomatiğe bağladığı kleşini ateşledi. Okulun dört bir yanından patlayan silah sesleri, gecenin sessizliğini yırtarcasına yankılandı. Halil’in sendeleyerek yere düştüğünü ve düştüğü yerde doğrulup silahını çalıştırmak için var gücüyle didindiğini hiçbir arkadaşı fark edemedi. Elinde baretta marka silah bulunan Emin Dal, siper ettiği duvarın arkasından nişan alarak ateş ediyor, tetiğe bastığında “clık” diye bir ses çıkıyor ve silahı patlamıyordu. Emin Yavuz’un elindeki kleş iyi çalışıyor ama çok geçmeden mermileri bitiyordu. Eşref Anyık’ın elindeki Laz yapımı tabanca, ilk mermiyle birlikte namlusu kabzasından ayrılıyor, elinde sadece kabzası kalıyordu. Okulun üst köşesinde bulunan Hemê elindeki kleşi iyi kullanıyor, okulun bahçesinde hareket edenlere nişan alarak ateş ediyordu. Hemê Şexê bacağından, İsmet Kekiri ve ihbarcı Kambur çeşitli yerlerinden yaralanıyordu. Ellerindeki tabancalarla ateş etmeyi sürdüren Mahmut Zengin ve Şevket Yavaş, mermileri tükenince yapacak bir şeyleri kalmıyordu.

Çatışma anlarının yarattığı karışıklık ve panikten dolayı, Halil’in düştüğü yerde kaldığını kimse düşünemiyordu. Çatışmak için kalanlar, çatışacak mermileri

slogan daha haykırdı. Kuruyan boğazından ve birbirine yapışan damağından, sadece hırıltı biçiminde bir ses çıktığını fark edemedi. Beyninin bedenine ve diğer uzuvlarına komut veremez duruma geldiğini hissederek açık kalan sol gözünü parıldayan aya çevirdi. Kirli bir bulut kümesi ayı gölgelemek istiyor, ay ise bütün görkemiyle parıldayarak üzerine düşen gölgeyi dağıtıyordu. Haki’nin silueti belirdi ayın parıldayan ışığı içinde. Bütün saflığı ve doğallığıyla gülümsüyordu. Haki’nin silueti yavaş yavaş kayboldu, Apo’nun silueti belirginleşti. Sevgiyle Apo’ya baktı. Tarifini yapamadığı bir huzur bütün bedene yayıldı.

Okulun bahçesindeki toprak zemine boylu boyunca uzanmış, derin bir uykuya dalacak gibiydi. Açık olan sol gözü de kapandı. Ay ışığıyla aydınlanan hafif dalgalı kumral saçları ve gür pala bıyıkları, dolgun yüzüyle uyum içindeydi. Yüzündeki tek iz, gözünde oluşan çukurdu. Burun, kaş ve gözün birleştiği yerden akan kan toprağa karışıyordu. Göğsüne ve sırtına isabet eden çok sayıda mermiden dolayı bedeninden akan kan toprağı suluyordu!

BEN İNSANDIM

Ali Haydar Kaytan (Heval Fuat)

Ben insandım!

Yoktu hiçbir farkım diğer kullarından tanrının
Dokuz ay on gün ana rahminde kalan,
Doğan, büyüyen, konuşan,
Yemek yiyen bir candım.
Yirmi yedisindeydim daha
Henüz ömrüne doymamış
Gencecik bir fidandım.
İyiye, güzele, yeniye, doğruya dost
Kötüye, çirkine, eskiye, eğriye düşmandım.

Ben insandım!

Canım aldılar ecelsiz
Pırıl pırıl bir on sekiz Mayıs günü
Yoluna baş koyduğum vebalim, sevdalım
Toprağıma uzandım.
Saplandı yağlı kurşunlar bedenime tepeden tırnağa kandım.

Ben insandım!

Ben cümle ezilenlerin sadık dostu
Zulme, baskıya, sömürüye düşmandım.
Bağımsızlık ve özgürlük kavgasında,
En ön saflardaydım mazlum halkımın.
Elde silah kahramanca savaştım.
Yokluğuma kadeh tokuşturdu hain takımı.
Bilmediler ki ben söylenen türküde yakılan ağıtta ve dinmeyen silah
seslerinde yaşıyandım.

Ben insandım!

Ben işçilerin, ben köylülerin, ben bütün ezilenlerin muhteşem kini,
Ben sömürgeciliğe, emperyalizme ve yerli gericiğe karşı
Şaha kalkan halkımın gür sesi
Ben baştan başa isyandım
Ne beş meteliğe ırzını vermeye hazır bir hain,
Ne de yediği insan eti, içtiği kan olmuş bir sultandım.

Ben insandım!

Ben Karadeniz'de derya dibinde
Balıklara yem edilen on beş özge candım.
Ağrı'ydım ben, Koçgiri'ydim, Dersim'dim, Zilan'dım.
Günyüzü görmemiş bir bebeydim ben
Süngülerin ucunda sallanandım.

Ben insandım!

Zulüm ve işkence, dert ve kahr unuttular helci de ben unutulmam
Çinici ben dilden dile dolaşan bir destandım.
Dağlarda barışatlardan, düşmana karşı saçıyan
Garilman gülelindeli nişandım.

Ben insandım!

Ben pençelerini ve iğrenç dişlerini

Vücutuma geçiren sömürgecinin ağzındaki kandım.

Ben toplu imhalar, ben idam, ben sürgün

Ben mecburi iskandım.

Elleri ve kolları birbirine bağlı

Kirve, hısım ve akraba,

Kimileriyle akrandım.

Oracıkta benzin döktüler üstüme.

Küllerimiz birbirine karıştı.

Yüzbinlerle cayır cayır yanandım.

Benzerlerimdi katledenler beni

Ama ben insandım.

Tarihim ben ezilenlerin, horlanan tarihi

Geçtim zulüm cenderesinden, kan kızıla boyandım

İmparatorlar, sultanlar, cümle iblisler

Yok etmek istediler beni.

Saldım toprağıma kökümü

Bugüne dek dayandım.

Ben insandım!

Uçurdum kellesini Dehak'ın

Dewrimci Kawa'ydim ben

Örse çekiç sallayandım

Eksilmedi bir daha hiç

Toprağımda isyan ateşi

Kızıl bir meşaleydim ben.

Bütün 21 Martlarda dağların doruklarında

yanandım.

Ben insandım!

Spartaküsle beraberdim Roma arenalarında

İlk umudu ilk gerillasıydım cihanın.

Efendilerine karşı ayaklanandım.

1879'da Paris'te, Rusya'daydım Ekim 1917'de.

Çin'de, Kore'de, Küba'da, Vietnam'da

Kızıl bayrağı taşıyandım

Laos'ta Kamboçya'da Mozambik'te Angola'da

Kan kusan mitralyözdüm ben!

Deştim karnını hainin, sömürgecinin

Cepheden cepheye yankılanandım.

Yurt sevgisi iğrenç bir maske gibi suratlarında

taşıyanlar

Canım aldılar ecelsiz.

Ben bir militandım!

Savaşçı, sömürsüz bir dünya içinde kavgam.

Henüz girmiş gidişindeyken ve gençcekle bir fidaniken

daha

Bağıncağına ve dağırtığına katletti ölümü uğruna,

Al kanlara boğandım.

Ben insandım!

Ben bitmeyen kavgam, ben bağıncağına suçmuş ülke,

Ben katlettiğin gübreletmiş toprağı

Ben KÜRDİSTAN'dan!

ANTİK KASILI
NUÇ İ TAP
ELİ
ÖNDİ